UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

8
ЧЕРВНЯ
Число No 23

Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні

РІК XLIV VOL. XLIV

JUNE 8, 1972

ЗАКІНЧИЛАСЯ СЕСІЯ АЛБЕРТСЬКОЇ ЛЕҐІСЛЯТУРИ

У п'ятницю, 2 червня закінчилася Весняна сесія нової Албертської леґіслятури, що була теж першою сесією нового албертського уряду консервативної партії, що, вперше в історії, прийшла до влади в Алберті. Протягом весняної сесії, що тривала найдовше в історії Албертського парляменту, бо 63 дні ухвалено 98 різних законів, а 8 законопроєктів залишено на осінню сесію, яка розпічнеться 25 жовтня.

Між ухваленими законами є закон про звільнення пенсіонерів, що мають хату чи землю, від плачення шкільного податку, та 50.00 дол. допомоги тим пенсіонерам що винаймають мешкання; пенсіонерів звільнено від плачення оплати за медичну асекурацію; для допомоги підприємцям та другорядно м у промислові встановлено фонд у висоті 50 мільйонів долярів, з якого вони можуть затягати позики до висоти 500,000 дол.; щоб допомогти меншим та молодим фармерам установлено теж фонд у висоті 50 мільйонів долярів, з якого фармери можуть користати на закупно фармів чи модернізацію фармерських машин у формі позичок. Встановлено обов'язкову асекурацію автомобілів й першу кару за недостачу обезпечення у висоті 250,00 дол. а другу в висоті 500.00 дол. Леґіслятура затвердила програму боротьби з затруєнням та засміченням та змінений статут обезпечення від нещасливих випадків на праці. Підвищено платню провінційному омбудсменові до 30,000 дол. річно та провінційному авдиторові на 34,000 дол. Уряд встановив фонд у висоті 50,000 дол. для піддержки та заохоти провінційних мистців.

На осінній сесії будуть схвалені закони про Албертський закон прав людини, про поправу та реформу лікування умово хворих й закон про нові податки від нафтової ропи, в справі якого відбуто триденне публічне переслухання.

Б. Тіто їде до Москви

Президент Югославії Б. Тіто вибирається з відвидинами до Москви. Припускають, що ціллю подорожі Тіта є запевнити незалежність Югославії після його смерти та відмовити уряд СССР, щоб не вмішувався у внутрішні справи Югославії.

Президент Тіто, який закінчив 80-ий рік життя, проголосив нову конституцію, в якій встановлено новий спосіб вибирання державного проводу по смерти Тіта. З того невдоволені 4.7 мільйонів хорватів, які домагаються для себе повної автономії. Хорватські студенти та націоналісти влаштували бурхливі демонстрації проти нової конституції, у висліді чого Тіто, що сам є хорватського походження, викинув із комуністичної партії понад 1,000 хорватських комуністів, а 44 хорватські націоналісти та студенти мають стати літом ц.р. перед судом. Тому, що є познаки, що хорватським націоналістам приходить з піддержкою СССР, Тіто хоче тепер в Москві цю справу поладнати.

Після відвидин СССР, Тіто має замір відвідати теж Польщу.

Де є шеф КҐБ?

Закордонні журналісти, що перебували в СССР під час відвидин президента Р. Ніксона, завважують, що шеф совєтської політичної поліції КҐБ Ю. Андропов не брав участи в засіданнях політичного бюра перед відвидинами Ніксона й ніхто його не бачив теж на прийнятті в честь президента Р. Ніксона на Кремлі, де були всі члени уряду СССР та московського центрального комітету комуністичної партії. Дехто припускає, що шеф КҐБ був теж противником приїзду Ніксона до Москви після замінування північно-в'єтнамських портів й тому може його теж „вичищено" з політичного бюра комуністичної партії. Ще інші вважають, що Андропова „вичищено" за недостаточну контролю противників уряду, які видають підпільні протиурядові видання та летючки. Останній раз ім'я Андропова було на повідомлені про смерть совєтського драматурга О. Корнійчука ,14 травня. Найближчий час покаже, чи справді Андропова „вичищено", чи він в тому часі, як Ніксон був у Москві, ладнав якісь інші справи.

Спалив себе в протесті проти Москви

У столиці Литві Кавнасі обілляв себе бензиною й підпалив 20-річний Роман Таллянтас на знак протесту проти народовбивчої та русифікаційної політики Москви супроти литовців. Таллянтас був робітником, але вечорами студіював на високій школі. Він помер в кілька годин після спалення в місцевому шпиталі. У зв'язку зі спаленням Таллянтаса прийшло до бурхливих демонстрацій, в яких брали участь тисячі мешканців Кавнас. Проти демонстрантів вислано міліцію й військо, які вживали зброї. Згинув один поліцист. Про самоспалення та демонстрації населення Литви та інших совєтських республік довідалися із підпільних видань „Самоїздат-у".

В СССР слідно покращання життя

Американські репортери, які побували з Р. Ніксоном у Москві в 1959 р., стверджують, що від того часу відносини в СССР значно поправилися. На вулицях видно більше автомобілів, більше людей ходить по вулицях й краще одягнені, по містах будують багато більше будинків, а по крамницях є багато товарів й то таких, що в 1959 р. їх не було. За минулих 12 років рівень життя совєтських громадян значно покращав, що найкраще видно в крамницях, де совєтські громадяне купують чимало коштовних товарів.

ДІВЧАТА КАНАДСЬКОГО СКАВТІНҐУ оглядають афіші, стяги і подарунки для делегатів на 21-шу Світову Конференцію у червні. Це перший раз, що конференція відбувається в Канаді.
Фото: Іванна Ганн

Створено три нові природні парки в Алберті

Албертський уряд затвердив створення трьох нових природних парків у Алберті. Вайт Говт Парк, положений на північ від ріки Північного Саскачевану прилягає до Національного парку в Джеспер й обнимає простір 488 квадратних миль. Парк Сіффлер прилягає до Національного парку в Джеспер із південного боку ріки Норт Саскачеван й включає водяний збірник Біґ Горн й має 169 квадратних миль. Третій найменший парк Гост рівер має всього 59 квадратних миль й лежить на північ від трансканадського шляху на схід Національного парку в Бенф.

Всі три нові парки мають залишитися якнайбільше природними. В них не можна їздити автомобілями, не можна полювати на звірину, ані ловити риб. Кругом цих парків буде ще пояс землі, в якому можна буде їздити автомобілями та полювати, але не можна буде копати вугілля, ані рубати дерева.

УРЯД КУПУЄ 2,000 ЗБІЖЖЕВИХ ВАҐОНІВ

Федеральний прем'єр П. Трюдо заповів, що федеральний уряд закупить коштом 42 мільйонів долярів 2,000 спеціяльних вантажних ваґонів для перевозу збіжжя, щоб приспішити доставу закупленого канадського збіжжя до портів. Ваґони будуть будовані в фабриках в Новій Скошії, Онтаріо та Квебеку й будуть заплачені державними грішми. Уряд буде ваґони винаймати або продавати залізничим компаніям, які доставляють збіжжя до портів.

З того скористають фармери степових провінцій, де постійно недоставало ваґонів для перевозу збіжжя й Збіжжева рада не могла на час доставити проданого збіжжя до портів ,де ждали вантажні кораблі, що мали забирати збіжжя.

В минулому році Канада мусіла позичити 1,300 ваґонів для перевозу збіжжя в ЗДА, щоб могти на час доставити збіжжя до портів.

Прем'єр заповів, що він сподівається, що Канада продасть в цьому році на 100 мільйонів бушлів збіжжя більше, як в минулому році, коли продано 706 мільйонів бушлів. Тому уряд вирішив закупити збіжжеві ваґони.

* **В ЗДА спущено на воду** найбільший літаконосець „Честер В. Німіц", якого будова коштувала 606 мільйонів долярів. Залога судна має 5,335 вояків, а на покладі є 100 літаків. Його два атомові мотори зможуть працювати без перерви 15 років.

* **В селі Успенка на Сумщині** живе 80-річний лірник Яків Кулик, що протягом 60 років грав на лірі й співав українські пісні. Кулик тепер живе на пенсії й крутить мотузки. Лиш деколи, у родинні свята ,грає ще на лірі. Кулик мабуть останній український лірник, що грав на лірі через ціле своє життя.

* **Поблизу бразілійського** міста Сао Павльо залізничий поїзд зударився із трактором, який переїздив через залізничі рейки. 13 пасажирів згинуло, а 70 було поранених, з того 10 важко.

Історична подорож Ніксона до Москви

СССР ТА ЗДА ДОГОВОРИЛИСЯ В ДЕЯКИХ СПРАВАХ

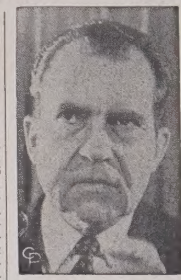

Не лиш політики, але й звичайні мешканці майже цілого світу слідкували уважно за поїздкою американського президента Р. Ніксона до Москви.

Ніксон був першим американським президентом, що відвідав СССР. З Ніксоном їхала його дружина, його спеціяльний дорадник Г. Кісінджер, державний секретар В. Роджерс та 36 різних дорадників. Кромі того з ним їхало 260 кореспондентів різних газет, на 70 більше, як до комуністичного Китаю. Американська делеґація зупинилася на ніч в австрійському місті Зальцбурґу, де президента привітав австрійський канцлер Б. Крайчі, який відбув з ним одногодинну розмову. Президента та його дорадників вітали оваційно австрійці, хоч не бракувало й численних демонстрантів, які протестували проти війни в В'єтнамі.

Після трьох годин і 40 хвилин американський президентський літак приземлився на московському летовищі Внуково, яке було прибране совєтськими та американськими прапорами. Президента привітали президент М. Підгорний, прем'єр О. Косиґін та цілий ряд совєтських міністрів та високих урядників, як теж представники робітничих юній міста Москви, члени американської амбасади в Москві, совєтські та чужоземні журналісти. Президент пройшов із президентом СССР М. Підгорним почесну сторожу совєтських піхотинців, летунів та моряків а, відтак поїхав з президентом М. Підгорним до призначеного йому мешкання в Кремлі. Всі вулиці та площі, що ними переїздив президент були прибрані совєтськими та американськими прапорами, а травники та площі засаджені гарними квітами. Чужоземні кореспонденти повідомляли, що совєтські робітники вже кілька тижнів наперід чистили та малювали вулиці та площі, якими мав переїздити президент, та засаджували квіти. Дехто навіть називав ті вулиці жартом „ніксонськими вулицями".

Для президента та його дорадників призначено окремий будинок у Кремлі. Американські фахівці від підслухових апаратів, коротко перед приїздом президента ,обшукали цілий будинок, чи совєтська розвідка не заклала там підслухових апаратів. Перевірка не виявила ніяких підслухових апаратів ні мікрофонів.

Попри багато офіційних розмов, які президент Р. Ніксон переводив головно із секретарем совєтської комуністичної партії Л. Брежнєвом у двійку, або з представниками уряду СССР, співробітники президента переводили розмови із поодинокими міністрами совєтського уряду.

Президент склав вінок на гробі невідомого вояка біля Кремлівських мурів, побував на виставі московського балету, а в неділю був на богослуженні в одинокій протестантській церкві в Москві.

Однотижневі переговори президента та їх висліди можна звести до слідуючих справ.

Спільні міжплянетні польоти

Після 15-річних змагань за перше місце в досліді міжплянетних просторів та Місяця, ЗДА та СССР підписали умову, що, від 1975 р., обі держави будуть переводити спільно космічні досліди, починаючи з того, що їхні міжплянетні судна будуть лучитися разом у міжплянетних просторах, а космонавти будуть користуватися спільно міжплянетними суднами обох держав з тим, що в міжплянетному судні завжди залишиться один член залоги того судна. Велику увагу звертатиметься на співпрацю обох держав на взаїмну допомогу на випадок нещасливих випадків чи катастроф у часі міжплянетних польотів.

Досліди та технічні відомості

ЗДА та СССР погодилися співпрацювати в різних ділянках наукових дослідів для обопільних користей. В програмі співпраці є виміна не лише відомостей, але теж і науковців з різних галузей знання. В першу чергу обі держави працюватимуть над дальшим розвитком комунікаційних сателітів, а в дальшому навіть побудовою досвідного атомового осередку для мирних цілей.

Медицина та публічне здоров'я

Обі держави будуть співпрацювати та обмінюватися інформаціями в справах публічного здоров'я та ме-

(закінчення на стор. 8.)

Китай купує канадське збіжжя

Федеральний міністер, що йому підлягає Канадська збіжжева рада, О. Ленґ проголосив, що комуністичний Китай закупив 58.8 мільйонів бушлів пшениці в Канаді за прибл. суму 100 мільйонів долярів. 25% грошей будуть заплачені, як збіжжя буде ладоване на судна, а решта буде заплачене протягом 18 місяців.

Короткі вісті

* **Урядники міністерства** риболовства Британської Колюмбії перестерігають перед їдженням більших риб (понад три фунти) з озера Оканаґан в Бр. К., бо ті риби мають за багато отруї. Менші риби є нешкідливі. Можна теж купатися в озері та вживати воду для варення.

* **Населення Канади** зростає на 720 осіб денно. На 1 червня Канада мала 21,810, 485 мешканців.

* **Найбільше число** безробітних є в Ванкувер, бо 7.5%, відтак іде Монреаль із 7.3%, Галіфакс із 5.7%, Калґарі із 6.1% та Едмонтон із 5.2%.

* **Канадська комісія** для прослідження справи наркотик у Канаді ствердила, що в Канаді прибл. 1.5 мільйона осіб, в тому чимало людей середнього віку, вживають наркотики маруану або гашиш.

* **Федеральний міністер** іміґрації Б. Меккасей заповів, що міністерство іміґрації прийме на працю 66 спеціяльних працівників, щоб поладнали справи прибл. 9,000 чужинців, що живуть в Канаді й хочуть дістати право на постійний побут.

* **Австралія має у В'єтнамі** невелику військову частину, яка цього року має залишити В'єтнам. За 10 років війни Австралія виплатила на вдержання своїх вояків у В'єтнамі 473 мільйони долярів. Тут вчислена лиш надвишка видатків від тих, що їх треба було заплатити за вдержання вояків в Австралії.

* **Грецький уряд приймає** на державну працю лише тих людей, які виповнять окрему анкету із 10-и питаннями, в яких виявляють, що ніколи небули прихильниками комунізму та не мають приятелів серед комуністів.

* **В Німеччині, Австрії** та Швайцарії люди купують тепер більше релігійних книжок, як попередними роками. Зокрема люде купують книжки про віру та літурґію.

* **На горі Атос у Греції,** де є лише. чернечі манастирі, від 1749 р. існує церковна школа. „Атоніяс", в якій навчалися хлопці, що хотіли вступити до якогось із манастирів на Атосі. Тому, що лише малий відсоток залишається в манастирах на Атосі, а більшість стає священиками в Греції, школу тепер закриють.

* **СССР запросив** канадських купців та промисловців взяти участь у совєтській виставці в 1973-74 р., де Канада зможе виставити свої промислові вироби, головно з ділянок рільництва та будови залізничих льокомотив та літаків.

* **В столиці Персії** Тегерані розстріляно п'ять бандитів за вбивства, протидержавну діяльність, поривання дітей ітд. Десятьом іншим злочинцям шах замінив смертну кару на досмертну тюрму.

* **Від минулого місяця** грудня по кінець травня американські фабрики автомобілів відкликали до направи 7.6 мільйонів автомобілів, у яких деякі частини були зле зроблені.

* **Йорданські вояки** задержали палестинських терористів, які хотіли напасти на територію Ізраїля. Між вояками та терористами дійшло до бою, в якому терористи знищили два ізраїльські бойові автомобілі.

* **У північній Індії панує** велика посуха та спеки. Криниці, джерела та озера повисихали майже зівсім. Досі згинуло від спеки понад 400 осіб. На літні дощі-монсун треба ждати ще кілька тижнів.

* **В Мілянo невідомі** справники застрілили 35-річного поліційного старшину Л. Калябрезі, який вів слідство в справі замахів комунізуючих груп. Досі справників вбивства не викрито.

40-ліття БУК - неділя, 25-го червня
НА ЄПАРХІЯЛЬНІЙ ОСЕЛІ НАД ОЗЕРОМ ВОБМАН

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ
18 червня

ЛИСТ ДО РИМЛЯН: зач. 88

Брати, оправдавшися вірою, маємо мир з Богом через Господа нашого Ісуса Христа, через котрого і приступ одержали ми вірою до ласки, в котрій стоїмо і хвалимося надією слави Божої.

Та не тільки це, а хвалимось і вгорі, знаючи, що горе спричиняє терпеливість, а терпеливість досвід, а досвід надію; надія ж не осоромлює, бо любов Божа виллялась у наші серця Духом Святим, даним нам. Бо Христос, коли ми були немічні, ще в пору умер за безбожних. Бо ледве за праведників хто вмирає; а за доброго може й відважиться хто вмерти.

А Бог являє свою любов до нас. Багато ж більше тепер, коли ми оправдані його кров'ю, спасемося ним від гніву. Бо коли ми будучи ворогами, примирилися з Богом смертю його Сина, тим більш примирені спасемося в його житті.

СВ. ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 18

Сказав Господь:
Око — світло тілу. Як же твоє око буде здорове, то й усе тіло твоє буде світле, коли ж твоє око буде хворе, то й усе тіло твоє буде темрява!

Ніхто не може двом панам служити, бо або одного зненавидить, а другого полюбить, або до одного пристане, а другого знехтує. Не можете служити Богові й мамоні.

Тому говорю вам, не журіться життям вашим, що будете їсти чи що пити; ні тілом вашим, у що вам зодягнутись. Бо життя не варте більше від поживи, а тіло від одежі?

Спогляньте на птаство небесне, що не сіють, ні не жнуть, ні не збирають до засіків, а Отець ваш небесний годує їх. Чи ж ви не варті більше від них?

Хто ж із вас, журячись, може причинити собі віку хоч на один локоть? Чого ж турбуєтся і про одежу? Зважте на лілеї в полі, як ростуть: не трудяться, ні не прядуть. А кажу вам, що й Соломон у всій своїй величі не зодягався так, як одна з них. Коли ж пільну траву, що сьогодні росте в полі, а завтра кидають у піч, Бог так зодягає, то чи ж не багато більше вас, маловіри?

Тому не турбуйтеся і не кажіть: Що будемо їсти, або що будемо пити, або в що зодягнемося? Бо за тим усім побиваються погани. Отець наш небесний знає, що того всього вам треба.

А шукайте перш царства Божого і його справедливости, а те все додасться вам.

ВІСТИ З САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

11-го червня: Пресвятої Євхаристії — Геффорд (храм): Архиерейська Служба Божа 10 година ранку.

16 — 18-го червня: Відпуст на горі Сострадання Пресвятої Богородиці біля Кадворт.

Початок: 16-го в годині 8 вечером. Закінчення: 18-го Архиерейською Службою Божою в годині 10 ранку, відтак водосвяття і Хресна Дорога.

25-го червня: Канонічна візитація, Архиерейська Служба Божа у церкві на Кіндерслі, година 10:00 Архиерейський молебень у римо-католицькій церкві у Розтавн, год. 5-тій пополудні.

2-го липня: Архиерейська Служба Божа і канонічна візитація з нагоди празника і відпусту в Йорктоні, год. 10:00 рано.

9-го липня: Архиерейська візитація у Сван Плейн в год. 10:00 рано. Архиерейський молебень год. 5:00 пополудні Глен Елдер.

12-го липня: Архиерейська Служба Божа з нагоди празника Св. Петра і Павла у Канора, год. 10:00 рано.

16-го липня: Архиерейська Служба Божа і канонічна візитація в Камсак, год. 10:00 рано.

17-го липня: Преосв. Кир Андрей візьме участь у консекрації єпископа Рой у Ст. Боніфас, Ман.

23-го липня: Архиерейська Служба Божа і візитація у церкві в Келегир, год. 10:00 рано.

30-го липня: Архиерейська Служба Божа і візитація у Волверін, год. 10:00 рано.

НАША ЛІТУРГІЯ

В чому християнська сміливість?

У Службі Божій, перед молитвою «Отче наш», священик каже голосно: «І сподоби нас, Владико, зі сміливістю, неосудно сміти призивати Тебе, небесного Бога Отця, і мовити . . .»

З виразним притиском літургійний текст говорить про християнську сміливість. Як же ж її розуміти?

Може, так, як здебільшого розуміють, а може, й не конче так.

Трохи граматики. Нашою мовою кажемо: «звуть його батьком», «зробили його керівником», а греки кажуть трохи інакше: «звуть його батька», «зробили його керівника». У грецькій граматиці таке словосполучення має назву подвійного аккузатива (знахідного відмінка).

Подвійні аккузативи з грецьких богослужбових текстів перейшли до наших давніх перекладів. Часто вони самі впадають в око. Кожен бачить, що загальновідома фраза «причастника мя прийми» значить: «прийми мене за (як) причасника».

В Новому завіті (І лист Петра 1, 17) подана пересторога: „аще Отца називаєте" справедливого суддю, живіте побожно. Тут немає ніякого сумніву: „якщо Отцем звете справедливого суддю" і т.д.

Літургійний текст, що я навів на самому початку, можна розуміти двояко. Наш офіційний переклад каже: «призивати Тебе, небесного Бога Отця». З цього виходило б, що наша сміливість ось у чому: ми, люди, звертаємося до Господа, що є небесним Богом-Отцем. Однак у наведеному реченні можна бачити подвійний аккузатив. Тоді треба перекласти: «призивати Тебе, небесного Бога, як Отця». Отже, християнська сміливість не в тому, що звертаємось до Бога, а в тому, що Його, Всевишнього, звемо Батьком. Після цього приходить молитва «Отче наш», яку проказує вся громада.

Два переклади. Яку оцінку дати двом перекладам? Більш імовірним здається мені переклад «призивати Тебе, небесного Бога, як Отця», передусім з уваги на контекст. Проте можна обороняти теж традиційний переклад «призивати Тебе, небесного Бога Отця».

Ще зовсім недавно, 1960 року, в Гроттаферраті біля Риму грецькі ченці видали новий італійський переклад Літургії св. Івана Золотоустого, де подали традиційний переклад. Зате в Ню Йорку (рік видання не зазначений) грецький православний архиєпископ Яків опублікував англійський переклад, де наш текст поданий так: «to call upon Thee the Heavenly God, as Father».

о. П. К.

Високопреосвященний митрополит Максим Германюк підчас відправи архиерейської Служби Божої. Сослужителі: о. протоігумен П. Малюга ЧНІ і митрофорний о. О. Пасічняк .Дияконн: о. М. Пилип чук і о. Л. Рамач. Капелян о. Р. Лужний і вівтарні дружинники.

В РІДЖАЙНІ ВШАНУВАЛИ ВЕРХОВНОГО АХРИЄПИСКОПА

80-РІЧЧЯ УРОДИН БЛАЖЕННІШОГО ЙОСИФА

Врочисті святкування відбулись в неділю, 30 квітня 1972 року, в столиці Саскачевану Ріджайні, на пошану голови синоду УКЦ, Блаженнішого Верховного Архиєпископа, Митрополита і Кардинала Кир Йосифа (Сліпого).

Архиерейську Службу Божу в церкві св. Василія, відправив Високопреосвященний Митрополит Канади Кир Максим Германюк в сослуженні о. митрата О. Пасічняка, о. протоігумена П. Малюги ЧНІ, о. крилошанина М. Пилипчука, пароха Мус-Джо, і о. Л. Рамача, пароха Свифт Курре и т. Функцію капеляна сповняв о. Р. Лужний, парох церкви св. Анастасія в Ріджайні. В молитовному піднесенні вірні слідкували за перебігом відправи, повної краси і символіки українського обряду. Хор під диригентурою Івана Гавдиди, старався дати максімум можливого і успішно відспівав цілу Службу Божу в українській мові. Достойного Гостя з Вінніпегу, Владику Митрополита привітав парох церкви св. Василія о. митрат О. Пасічняк, а Первоієрарх нашої Церкви в Канаді виголосив проповідь про Блаженнішого Кир Йосифа, змальовуючи 80-річний шлях його життя, діл успіхів і терпінь за Бога і свій український народ. Тоїж неділі, при вході до церкви на всі три Служби Божі, миряни одержували пам'яткові стяжечки з нагоди 80-річчя Кардинала.

Величавий бенкет відбувся у новій, модерній і просторій авдиторії церкви св. Атанасія. Понад 300 мирян засіло до столів, а при головному столі було 40 осіб, духовенства, черниць, голів та представників організацій з Митрополитом Кир Максимом в центрі. На стіні, по середині головного стола, на тлі гуцульського килима, виднів портрет Ювілята-Голови нашої Церкви, папський прапор, а по боках звисали національні прапори України й Канади. Бенкетом проводив голова церковного комітету парафії св. Василія Ф. Е. Наконечний, директор департменту оцінок в міністерстві освіти, та Т. Дусик, голова церковного комітету парафії св. Атанасія, чартерований рахівник і керівник підприємства. По відспіванні національних гимнів Канади й України, тост в честь ювілята підніс судця Б. Л. Корчинський, член президії і голова місцевого відділу КУК.

Після вступних заввагг господаря бенкету, слово про ювілята сказав проф. д-р Богдан Казимира. Його представив Володимир Сагаш, як одного з близьких співробітників Блаженнішого ще з часів навчання в Богословській Академії у Львові, а в останні роки як надзвичайного професора УКУ в Римі.

Привітання для українців католиків Ріджайни та вислів пошани до Великого Ювілята сказав посол до провінційної Легіслятури з округи Менвил, українець В. Ковальчук. Головну промову виголосив Високопреосв. Митрополит Кир Максим Германюк. Достойного промовця представив о. митрат О. Пасічняк, а подяку склав о. Р. Лужний. Присявні повстанням з місць оваційно привітали головно-

(закінчення на 3 стор.)

Понад 30,000 долярів Блаженнішому Йосифові

Український католицький тижневик „Шлях", що виходить у Філядельфії подає під датою 4-го червня 1972, що митрополича канцелярія у Філядельфії зібрала на дар для Блаженнішого верховного архиєпископа Йосифа, з нагоди 80-ліття його життя 30,409.93 долярів. На ту суму зложили: Парафії філядельфійської єпархії 27,112.93 дол., окремі пожертви, прислані безпосередньо до митроп. канцелярії 3,060.00 дол. і пожертви від організацій 237.00. Разом 30,409.93 доляри.

Знайшли гріб Папи Калікста

Ватиканські археологи віднайшли гріб Папи Калікста, що був Папою від 217-222 р. по Хр. Гріб знайдено в північній частині міста при дорозі „Віа Аврелія". Калікст був Папою, коли християнство було ще переслідуване. Його арештовано, як він хрестив чоловіка в ріці Тибрі й вкинено в криницю. Згідно переказу, Папа Калікст був народжений в Римі й мав оснувати найстаршу церкву в Римі Пресв. Богородиці Трастевере.

Гріб Папи Калікста розпізнано по фрескові, на якому представлено чоловіка в жовтому одязі, із папським калелюхом на голові, якого двоє чоловіків вкидає у криницю. На фрескові збереглися теж деякі букви з напису, з якого можна відчитати латинські слова: „вкидають святого Калікста в криницю".

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

БРУДНЕ Й НЕДОСТОЙНЕ ПРИВ'ЯЗАННЯ

о. Микола ДЯДЬО

ТРЕБА УМЕРТВЛЕННЯ

Ніхто, що є при здорових змислах, не любить умертвлення. Основним інстинктом людського організму є: уникати терпіння, а шукати приємності. Хто шукає терпіння лише на те, щоб терпіти, є духово або емоційно хворою людиною.

Інша річ, коли людина відмовляється від інстинкту з благородних мотивів. Така людина вміє перескочити бар'єру між людським і звіринним в самому собі. Для приміру той, що йде на війну за свободу народу. Його інстинкт каже втікати від небезпеки, від невигоди, від терпіння, від можливої смерти. Але „вище" в ньому каже йому придушити інстинкт самозбереження і робити те, що каже розум і серце.

Коли про це говоримо, то не можемо поминути мовчанкою тих християн, що ради Христа резигнують з вигід, приємностей, а приймають невигоди, не раз голод і холод для Божої слави і добра людських душ. Але вони це роблять не задля терпіння, але Христа ради.

Ми не любимо говорити про вмертвлення, бо любимо м'яке життя. Та християнин не повинен і не може обійтися хоч без деякого умертвлення. От хоч би встати в неділю рано (хотілося б ще поспати!) і піти до церкви, відмовити собі м'яса в п'ятницю, не піти в піст на танець, відмовити щоденно молитву — всюди тут треба певного умертвлення. Зберігання Божих заповідей є також свого роду умертвлення. Іншим умертвленням є поборювання спокус.

Якщо будемо себе дуже „жалувати" і відкидати умертвлення, то в короткому часі прив'яжемося до чогось чи когось земного, а воно готово відтягнути нас від Бога. Як на землі так і в нашому житті немає порожнечі: де немає Бога там приходить противник.

Хто вміє бути на стільки сильним духом, що „не прив'яжеться" по-рабськи до осіб чи речей, то це дозріла людина, опанована, розумна. А щоб до того дійти, треба умертвлення, яке зміцнює волю, а якраз того потрібно, щоб не стати рабом.

Прив'язуємося до земного, бо підсвідомо не довіряємо, що Бог нас любить і дійсно нами інтересується. Хоч Ісус Христос запевнив нас (Матей 10, 29-31): „Хіба не за шага продається пара горобців? А проте ні один з них не впаде на землю без волі Отця вашого. А вам же все волосся на голові пораховано! Не бійтеся, отже: ви вартніші за багатьох горобців". „Отець ваш небесний знає, чого вам треба, перш ніж ви просите в нього" (Матей 6, 8). „Гляньте на птиць небесних: не сіють і не жнуть, ані не збирають у засіки, а Отець ваш небесний їх годує! Хіба ви від них не вартісніші? . . . Отож не турбуйтеся, промовляючи: Що будемо їсти, що пити й у що зодягнемося? Шукайте перше Царство Боже та його справедливість, а все те вам докладеться" (Матей 6, 26, 31-33).

Нам не зрозуміло, як може Господь Бог інтересуватися мною, що є лиш одним з трьох біліонів людей. Таж я не єдиний, думаємо собі! По-людськи воно виглядає неможливим, щоб наш Господь і Творець мав нас „на тямці". По-людськи так, а не по-Божому. Він нас запевнив, що Він може ,хоче і любить нас більше, як ми самі себе. Тому нерозумно прив'язуватися нам до переминаючого, забуваючи про Нього і про вічне. Ми не могли б цього поняти і приняти, якби не віра. На жаль, ми не раз говоримо, що віримо, але поступаємо, якби не вірили.

Як рабське прив'язання до осіб чи речей є нерозумним і може бути грішним, так погорда людьми чи речами не є природною річчю. Все, що Бог сотворив, добре. Не особи чи речі, але наше вживання їх може бути грішним. Якби хтось сказав, для приміру, що телебачення є злою річчю і не постарався мати в себе телевізора, а натомість дозволив, щоб його діти пересиджували в сусіда і там дивилися на програми, той чоловік поступав би дуже нерозумно. Краще було б, щоб діти дивилися на програми удома під наглядом батьків, бо тоді є менша небезпека, що вони оглядатимуть щось, що може їх згіршити.

БЕРЕЖИСЬ ГОРДОСТИ

Умертвлення є дуже добра річ, але й вона має небезпеки. Той, що практикує умертвлення, не раз хоче стати взором до наслідування. Буває, що хтось перестав курити тютюн чи пити, чи позбувся чогось іншого, що не приносить чести людині, і як наслідок починає критикувати інших, чому вони його не наслідують. „Міг я, чому не можеш ти?"

Такий не раз навіть намагається стати взором до наслідування, а ще дальше стає нестерпним зі своїми безнастанними заввагами. Умертвлення перестає ним бути, як воно перероджується в гордість. Тут бачимо ясно різницю між дійсним святим і таким, що вдає святого. Правдивий святий суворий супроти себе, а вирозумілий до ближнього, до його немочей. Той, що вдає святого, поблажливий супроти себе, але дуже вимагаючий від ближніх.

Щоб уміти бути благородним, щоб ніколи не прив'язатися брудно й недостойно до сотворених речей, на те — як пригадує це Божий слуга Андрій — треба мудрости. Хто тієї мудрости не має, нехай просить, бо хто просить, той дістане, хто шукає, той знайде, хто стукає, тому відчинять.

Повідомлення про Богослуження, імпрези, чайні прийняття до поміщення в „Українських Вістях" приймаємо лише до понеділка полудня перед появою „Українських Вістей."

†

БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ,
відділ парафії св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні,
ділиться сумною вісткою, що в п'ятницю, 2-го червня 1972 р., на 61 році життя упокоївся кол. голова відділу, довголітній член

бл. п. ЙОСАФАТ АРОНЕЦЬ

Панахида відправиться в п'ятницю, 9-го червня, о 8-ій годині вечора, в похоронному закладі «Парк Меморіял» при 97 вул. — 111 Аве. Похоронні відправи відбудуться 10-го червня о 10 годині ранку з церкви св. Юрія при 11306 - 95А вул.

Замість квітів, проситься складати пожертви на патріярший фонд.

Дружині, дочці і синові щире співчуття висловлюють члени й управа відділу Братства українців-католиків при парафії св. Юрія.

З. Васараб, голова

†

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю, 2-го червня, о год. 5 пополудні відійшов у вічність наш найдорожчий Муж і Батько

бл. п. ЙОСАФАТ АРОНЕЦЬ,
народжений 24-го червня 1911 р. в Україні.

Панахида відправиться в Парк Меморіял, при 97 вул. і 111 авеню в п'ятницю, 9-го червня, о 8 год. вечора.

Похоронні богослужби відправляться в суботу, 10 червня, в церкві св. Юрія Побідоносця, 11306 - 95А вул. о год. 10 рано.

Горем прибита родина просить про молитви, а, замість квітів, про жертви на патріярший фонд.

Ольга — дружина
Ксеня — дочка
Юрій — син

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставa. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД
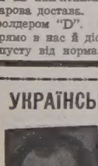
★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★
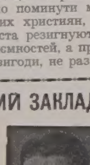
М. Пинилик — управителі — М. Пасемко
PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

МИСТЕЦТВО ХАМЕЛЕОНСТВА

Любор ЗІНК

Одна з трудностей тлумачення різноголосности щоденних вістей нашого божевільного віку — семантична плутанина. Ця плутанина походить від широко прийнятого припущення, що лексика, яку ми вживаємо, має ясно окреслене значення і всесвітнє визнання.

Таким чином, чуючи чи бачачи в друку такі величні слова як справедливість, свобода, мир, демократія, ми сприймаємо їх як абсолютні істини.

На жаль, це зовсім не так. Існують такі соціяльні системи, в яких практично кожний з наведених вище виразів нашого щоденного політичного вжитку визначає щось зовсім інше. Ця відмінність закорінена в метафізичних основах різних систем етики.

ЗАСАДНИЧА РІЗНИЦЯ

В наслідок цього люди, що звикли думати термінами юдейсько-християнської етики завжди наштовхуються на видимо нераціональні перекручування та безпорядно ґубляться у всіх кутках і закутках поведінки тоталітарних владарів.

Наприклад, одне покоління тому (1939 р. — тгл) західній глузд не міг збагнути сенсу московсько-нацистського пакту. Ліквідація Сталіном старої ґвардії большевиків викликала подібне замішання на Заході: один день світ чув похвали про них, як про героїв соціялізму; на другий день їх звинуватили і стратили як зрадників.

Така практика ще й тепер лишилась тривалою основою тоталітарних держав, за винятком „гуманітарного" ерзацу, бо тепер інокомислячих часто висилають для страти у притулки божевільних.

Легкість, з якою тоталітаристи перетворюють біле в чорне, добро в зло, чесноту в гріх, чи навпаки, насправді незрозуміла, якщо не мати на увазі, що всі ці трюки роблять ся людьми, що визнають цілком іншу систему вартостей, ніж наша власна.

Засаднича різниця між обома системами вартостей опирається на діяметрально протилежних філософіях моральности.

Ті юдейсько-християнські моральні засади, які наші оп'янілі „революціонери" викликали на прю і пробують знищити, виросли з ідеалістичної філософії. Ця філософія стверджує, що засадничі закони взаємовідносин між людьми та їх поведінки — абсолютні і загально визнані. Таким чином, правда і брехня, добро і зло — абсолютні істини.

Позитивні вартості — це ідеали, до яких люди прагнуть. Форми цих прагнень міняються зі зміною обставин, але самі ідеали лишаються незмінні.

Матеріялістична філософія, у якій дух підлягає матерії (і розглядає людські істоти не як унікальні особи, з непорушними правами, але як ґвинтики соціяльної машинерії, корисні тільки в соціяльному контесті), не визнає моральних абсолютів. Вона вважає, що всі вартості — відносні.

Очевидно, що така філософія прекрасно надається для несумлінного маніпуляторства людини провідниками колективістських соціяльних систем. Якщо всі вартості відносні, то будь-яка брехня або злочин, що служать інтересам тоталітаристів, стають, у їхньому розумінні етики, правдою і чеснотою.

Для нацистів усе, що служило доктрині німецької зверхности і підкоренню чужих земель, було моральним і добрим. Для комуністів усе, що служить доктрині клясової боротьби і веде до здійснення „диктатури пролетаріяту" — добре й моральне.

Отже, тоталітаристи не бачать нічого злого чи неморального у вбивстві мільйонів людей (звичайно найкращих і тому найбільш небезпечних для самозванних, ніким, ніколи не обраних владарів — тгл), якщо їх ліквідація здається їм необхідною для досягнення кінцевої мети — абсолютне поневолення всіх людських істот. Ця мета виправдовує вживання будьяких засобів: від обману і підривництва, до „революційного" насильства чи „визвольних воєн".

Єдина оперативна засада тоталітаристів у вживанні тієї чи іншої хитрости — корисність для „справи": одного дня це — „відпруження" і „мирне співіснування"; наступного дня — воєнна навала, або бряжчання ракетами в супроводі мелодій миру.

БЕЗПІДСТАВНІ НАДІЇ

Таке хамелеонство показує, що плекання надій на справжнє відпруження і тривале мирне співіснування з тоталітаристами — вершина безглуздя. Народжені в обмані й терорі, тоталітарні режими тримаються при владі обманом і терором.

Їхні словесні запевнення про нібито згоду з нашими моральними вартостями служать єдиній меті: робити безладдя, просякати, підміновувати і нищити демократичні суспільства. Це досягається шляхом визиску нашого необґрунтованого припущення наявности доброї волі та справедливої гри („фер плей") з їхнього боку, що стали частиною західньої політичної термінології. Тоталітаристи удають, що вони її теж адоптували і цим створюють замішання та нереалістичне сприймання дійсности у лавах західнього суспільства.

Таке семантичне фальшування особливо небезпечне, коли воно сягає таких висот, як подорожі президента Ніксона до Пекіну та Москви „заради миру".

«Торонто Сан»
переклав ТГЛ

В Ріджайні вшанували Верховного Архиєпископа

(закінчення з стор. 2.)

го промовця і також йому подякували. Понад одногодинна доповідь, виголошена у блискучій реторичній формі, була, по змісті, строго академічна. Владика Митрополит проаналізував змагання Української Церкви від сивої давнини аж по сьогоднішній день, до організаційного завершення у Патріярхаті. Історичні факти, дати, імена, та події документи показували приявним, як наші вороги весь час не допускали до створення українського патріярхату, що їм вдавалось у великій мірі через відсутність власної української держави. Сьогодні цю справу знова видвигнув і достойно веде Голова нашої церкви Блаженніший Йосиф. Всі ми, сказав Владика митрополит, мусимо об'єднано й міцно стати враз із нашим церковним проводом і сміливо боротись за належні нам права для нашої церкви і нашого народу.

Для культурної розваги приявних, молода, надійна співачка А. Саґанська проспівала „Родимий Краю" та „Взяв би я бандуру". Головний лицар колюмба Л. Галявський відчитав листу жертводавців на Синодальний фонд УКЦ. Листа включала тих, що склали не менше $25.00. Були там обі парафії, організації української католицької акції, ЛВУ, УНО, Укр. Кооператива, багато мирян, професіоналістів, підприємців та інших українських патріотів, що склали свої пожертви.

Перед закінченням бенкету голова ЛВУ Володимир Сагаш, виголосив заяву пошани й відданости голові Синоду УКЦ. Цю заяву подяки за високий провід, привітання, послуху і відданости Блаженнішому в змаганнях за повну помісність нашої Церкви, не зважаючи на складний політичний аспект цілої справи, діялог Ватикану з Москвою та становище декого зі Східної Конгрегації — приявні прийняли оплесками. В піднесеному настрої відспівано на закінчення „Боже вислухай благання". На початку бенкету проказав молитву о. протоігумен П. Малюга, а на закінчення о. крилошанин Е. Ляшкевич. Всі приявні одержали естетично уложені, друковані програмки бенкету з портретом Ювілята. На окремому столі була виставка наукових праць і видань Блаженнішого. Виставка відбулась старанням д-ра Б. Казимири. Слід відмітити, що в бенкеті взяли участь миряни з віддалених від Ріджайни осередків, як Айтуна, Шіго, Вадіна, Курокі та інших. Приїхали відправивши богослужения у своїх парафіях теж духовні отці з далеких околиць. Там були, крім вже згаданих, з Йорктону о. ред. М. Щудло ЧНІ, о. ігумен М. Куч-м'як ЧНІ та о. Ст. Бахталовський, о. крилошанин Е. Ляшкевич, парох Канори, о. Р. Музичка ЧНІ з Айтуни, о. Е. Тремблей ЧНІ, парох Момарт та о. В. Обаряник, парох Естеван.

Немає сумніву, що ці святкування були історичними днями в Ріджайні й такими вони залишаться в хроніці діяльности обох наших парафій, для наступних поколінь. Звичайно, так як у всіх більших акціях та імпрезах були недоліки. Вони будуть наукою й досвідом для організаторів нашої праці в майбутньому. Українська католицька громада в Ріджайні велика і в матеріяльному аспекті доволі міцна й загосподарована. Як перейметься ця громада вповні центральними проблемами нашого збірного буття, тобто завершенням помісности нашої Церкви Патріярхатом та збереженням нашої ідентичности в Канаді, враховуючи всі впливи і наслідки інтеграції, мішані подружжя наших мирян в дусі взаємного респекту та задержання повного українського обличчя і духа нашої Церкви, тоді число тих, що в своїй несвідомості (не зважаючи на іноді високу формальну освіту) часом бачать на чужому, переважно дуже вбогому запумінку, поле праці для себе, буде мінімальне або зникне зовсім, а українська католицька громада піде шляхом дальшої праці, зміцнення і росту на Божу славу на добро нашого українського народу, в сьогодні ще поневоленій Україні, та на добро і зміцнення нашої багатомовної і багатокультурної вільної держави Канади.

С. Лисогірський

Заслужена відзнака

На внесення Головної Ради „Хреста Симона Петлюри" за заслуги в праці для добра українського народу і його культури ансамблеві „**КУБАНСЬКІ КОЗАКИ**" признано високу відзнаку — Хрест Симона Петлюри.

Офіційне вручення відзнаки і грамот ансамблеві „Кубанські Козаки" плянується влаштувати на початку липня ц.р. в Лондоні, Англія, коли президент Української Народньої Республіки Микола А. Лівицький прибуде на працю 7-ії Сесії Української Національної Ради.

Нелегкий шлях пройшли „Кубанські Козаки", Василь Коваленко і брати Микола й Сашко Кумпани від того часу, як вони юнаками залишили своїх рідних в Австралії і вирушили у широкий світ прославляти українське мистецтво. За п'ятнадцять років вони виступали у країнах по всіх континентах світу, й у столицях багатьох країн від Англії до Японії перед мільйонами глядачів на сценах театрів, фестивалів і по телебаченні. По всіх усюдах вони високо підіймали прапор української Кубані. Відзначення ансамблю „Кубанських Козаків" Хрестом Симона Петлюри є свого роду одобренням Уряду Української Народньої Республіки в екзилі і Президентом Української Народньої Республіки кубанських козаків-сміливців, які стали в ряди передових оборонців української національної культури у ці наші важкі часи, коли натиск російської окупаційної влади на українськи мову й культуру проводиться у найжахливіший і негуманний спосіб.

Ми знаємо лише поодинокі випадки коли Хрестом Симона Петлюри нагороджували мистців чи мистецькі ансамблі. „Кубанські Козаки" заслужили на таку високу відзнаку від Уряду УНР в екзилі і від Президента Української Народньої Республіки.

КОЗАЦЬКА СЛАВА НЕ ВМРЕ, НЕ ПОЛЯЖЕ!

Олександер ДЕ
Лондон, травень, 1972 р.

КОМЕНТАРІ

ЧОМУ ВІДСУНУЛИ ШЕЛЕСТА?

Взяли „непохитного" Шелеста з Києва до Москви. Петро Шелест, що досі був першим секретарем ЦК комуністичної партії України, став тепер заступником всесоюзного прем'єра Косиґіна. Це схоже на підвищення, але майже ніхто з чужинецьких кореспондентів у Москві не вірить, що Шелест пішов угору. З деяких ознак можна припускати, що він — принаймні покищо — відсунений набік.

Прем'єр Совєтського Союзу вже має дев'ятьох заступників, і стати десятим заступником — не така аж висока честь. До того, в Москві ходить чутка, що Шелест перестав бути членом всесильного політбюра.

Багато хто запевняє, що Брежнєв зарізав свого друга Шелеста на жертовнику совєтсько-американського відпруження. Якщо в цьому твердженні є якась частина правди, то, мабуть, були ще інші причини відсунути Шелеста.

Ніксон перед поїздкою до Москви казав замінувати північнов'єтнамські порти, і в Москві, певно, були люди, які не бажали відвідин американського президента в цей час. Дуже можливо, що Шелест домагався відкласти Ніксонову візиту. Але чи тільки він один був „непохитний"? Певно, були й інші. Зрештою, Брежнєв не менш непохитний від усіх. Чи треба пригадувати напад на Чехо-Словаччину?

Західнонімецький парлямент недавно ратифікував совєтсько-німецький договір про співпрацю. Після цього конче треба було приїзду Ніксона, який раніш був гостем у Пекіні. Більшість московського політбюра визнала цю потребу. Невже ж Шелест постраждав тільки за те, що мав застереження щодо Ніксонової гостини?

Справа П. Шелеста залишається покищо невиясненa. Хто знає, чи не шукати б світла в Києві, замість у Москві? Ще в середині травня в київських газетах були світлини П. Шелеста з довгим описом його поїздки по Криму. Потім було тільки коротке повідомлення, що Шелест став заступником прем'єра у Москві, а дотеперішній київський прем'єр Володимир Щербицький обраний на першого секретаря ЦК компартії України.

У Києві славу,, непохитного", таку ж, як Шелест, має Ол. Ляшко. Чомусь не він став партійцем ч. 1, а Щербицький, який 1963 року попав був у неласку, але потім знову з'явився в Києві. Володимирові Щербицькому — 53 роки; він на десять років молодший від Шелеста. Ніхто, звісно, не сумнівається в партійній вірності Щербицького, що є членом московського політбюра.

«Радянська Україна» 27 травня повідомляє, що на тому засіданні президії Верховної Ради Української ССР, на якому Щербицького звільнено від обов'язків прем'єра, розглянено теж багато різних скарг. «Президія розглянула також клопотання про помилування засуджених і прийняла відповідні рішення».

Про яких засуджених тут мова? Чи «різні скарги» пов'язані зі справою Шелеста? Тут можна робити тільки здогади, які будуть підтверджені або заперечені фактами. В Москві, певно, подратовані тим, що останнім часом забагато було в світі галасу про Україну. Шелест рішуче душив кожне слово протесту. Але краще б узагалі до такого не допускати.

Московські наказодавці, певно, схваляють Шелестову лінію: від Щербицького вони, мабуть, сподіваються більшої обережности.

ГОВОРЯТЬ З ПРЕДСТАВНИКАМИ СІ-БІ-СІ

У Вінніпезі, в бюрі централі КУК відбулася зустріч провідників КУК з представниками дирекції Сі-Бі-Сі західних провінцій Канади. «Предметом цієї конференції — повідомляють з Вінніпеґу — була справа поставлених в Оттаві вимог КУК щодо започаткування радієвими і телевізійними станціями Сі-Бі-Сі пересилань і програм з життя українців Канади як українською, так англійською мовами. Наступна зустріч у цій справі передбачена на початок місяця липня».

З боку Сі-Бі-Сі в конференції брали участь: директор західного району Доналд Л. Беннетт разом з директором відділу програм Джеком Філліпсом, директором радієвих пересилань Дейвідом Крейкшанком і директором станції Сі-Бі-Сі у Вінніпезі Ралфом Горлеєм. Від Комітету українців Канади взяли участь: д-р П. Кондра, заступник голови КУК, д-р І. Глинка, голова Шевченківської фундації, і д-р С. Яр. Кальба, екзекутивний директор КУК.

Українці Канади не тільки цікаво слідкують за цими розмовами, а й ждуть від Сі-Бі-Сі конкретного висліду.

З карпатської полонини до дунайського гирла

«В ЧЕРЕСІ КРІС, В РУКАХ ТОПІР . . .»

Анна-Галя Горбач

Гуцул пристрасний мисливець і уважає дичину і рибу людською власністю, не визнаючи законів охорони чи прав тільки леґітимованих стрільців шукати здобичі в лісі. Тому то традиція браконьєрства (чиґунства) в горах, відколи вони дістали державних власників, ніколи не переривалася. Ще в дитинстві мені доводилося чути моторошні історії про забитих браконьєрами (чиґунами) лісників, що надто надокучали тому чи іншому мисливому. До такої безпардонної сім'ї «равбшіців» (чиґунів) належав і Михайло та його брат Костан. У них були «учні» молодшої ґенерації, що не засоромили своїх майстрів. Тому що лісники не могли собі з ними дати ради, вони були під постійним наглядом жандармерії, що раз-у-раз перевертала їх обійстя, шукаючи за зброєю, била і мучила їх та челядь, щоб виявити, де її заховано. Але, як зголошувалося «велике панство» з міста (високі урядовці, закордонні гості) на полювання, то нашу братію кликали помагати «стріляти», себто наші гуцули стріляли дичину, що її гайташі виганяли зі сховів ,а пани брали додому «юшку» (дичину) та роги. Але наш гуцул-мисливець ніколи без «юшки» не бував. Пам'ятаю, як мене малою мама посилала до того чи іншого купити м'яса на печеню, коли з'являлися гості, що особливо цю страву шанували.

Отож, підіймаємося стрімким плаєм на один з верхів, що його нам довелося подолати в нашій мандрівці, і наш провідник відкриває нам мисливські таємниці: показує непомітний для звичайного ока «раґаш», стежку дикого звіра, місця, де ночували сарни чи дикі свині. Далі розказує нам пригоди з давньої практики мисливців, коли лісничі заради життя були примушені терпіти їх у своєму ревірі. Дивлячися ще й сьогодні на 70-літнього стрункого гуцула, що скаче місцями, як сарнюк, можна собі уявити, що зустріч у глибокому лісі з таким озброєним бракуньєром (чиґуном) не належала до приємностей. Завів він нас по дорозі до свого брата Костана, що в передчутті якоїсь ненормальної смерти вирішив змусити священика поховати його й бідбути разом з сусідами й родом свої поминки. Чи зі страху, чи за гроші, вже не ,знати священик погодився відправити панахиду над Костаном, що лежав у чорній труні (він мені її показував: «Оце моя нова хата»), щоб опісля разом залити всю ту блюзнірську історію горілкою. Цей Костан, що поселився на високій горі, «де розходяться розбишацькі дороги або живуть такі, що вихами поклони б'ють, а очима під лавиці зазирають» (ще про нього слова його колишнього «учня», що згодом збунтувався проти нього), услався у горах своєю жорстокістю й пристрастю ловити оленів та диких свиней (у нього були капкани власної конструкції, він мав на тій горі й кузню і малий млин). Помер Костан кілька тижнів після тото, як ми його відвідали, тоді він лежав смертельно хворий на пістряка. Як білий привид він сновигав по молодому саду в білих портяницях та сорочці на випуск, спершись на палицю, і показував нам свої бждоли. Саме під час його останньої години мали надійти жандарми. Шукали за крісами і забрали жінку на допити, а він сконав без свічки. Як ще люди розмалюють його життя в дальших переказах, коли вже віддавна про нього ходили легенди, можна собі домалювати. Напевно там відіграє і неабияку ролю «нечистий», участь якого немала в тутешніх історіях.

По дорозі показує нам Михайло винищені бурею цілі лісові смуги. Він витягає свою палицю в напрямі такого спустошеного лісу і каже: «Оце, дивіться, як сильно дмухнув Чугайстер!» І справді важко вірити, що це «Чугайстер» міг поламати, мов сірники, височезні смереки, не залишаючи ані одної цілої.

НА СОНЯШНІЙ «ВІБЧИНІ»

Для нас, уже відвиклих від мандрівок і фізичної праці міщухів, видряпатися стрімкими узбіччями крізь ліс та гущавину на соняшну вібчину, де селяться залюбки гуцули, що не долюблюють жити над річками, було не так аж легко. Але яка нагорода ждала нас на тих осоннях! Вібчина немов велетенська тарниця (сідло) на гірському хребті. Приємні м'які плаї, місцями рівні, немов долоня. Манять до себе ближчі й дальші хребти так близько, немов би рукою їх можна доторкнутися. Розкидані господарства, картопля і городина коло хати, вкриті гонтовим дашком криниці з хрестом зверху, обороги зі звіжим пахучим сіном, бо саме його і косять. Місцями йдемо високими густими травами, що ряснюють чудовим барвистим квіттям: купчастим буковцем, білою невісткою, рожевою дикою гвоздикою, голубими дзвіночками, в яких дзижчать бджоли. Медом пахне тут цілий світ. М'якими хвилями стикаються верхи довкола нас, всі вони такі ж соняшні, бо ліси залишилися по узбіччях. На північному заході сіріє масив Чорногори, сизо підіймаються хребти, що вже на території України. Довкола нас по сіножатях метушаться гуцули: чоловіки бренять косами, жінки то згортають, то накладають сіно на «острови», роблять копиці, обороги.

ПОВІДОМЛЕННЯ

СТУДІЇ НАД КОМУНАЛЬНИМИ ВЛАСНОСТЯМИ

У висліді ухвали Албертської леґіслятури з 19 травня 1972 р. установлено комітет, вибраний із членів Леґіслятури прослідити наслідки користування комунальною землею під економічним та суспільним оглядом Алберти й зробити поручення відносно політики та законодавства у відношенні до комунального користування землею, які комітет буде вважати за властиве.

Зацікавлені особи та групи проситься подавати внески відносно цеї справи на письмі для розгляду комітету.

Всі внески мусять бути написані рукою або на писальній машині та підписані особами, які предкладають цей внесок та мусять бути доручені предсідникові комітету на нижче подану адресу, не пізніше 21 червня 1972.

Hon. R. W. Dowling, Chairman
Communal Properties Study
Room 228
Legislative Building, Edmonton

GOVERNMENT OF ALBERTA

◈ Наслідком автомобілевих нещасливих випадків у ЗДА згинуло в день поляглих, 27 травня, 543 особи.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ◈ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◈ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ◈ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◈ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

ГОЛОС МАЄ МЕНОР ЕДМОНТОНУ

КОРОТКИЙ ТИЖДЕНЬ ПРАЦІ

мейор Айвор Дент

Ви може бачили або чули, що особовий відділ управи міста переводить спроби із новим тижнем праці. Працівники одної частини того відділу працювали трьох три дні в тижні, але вони відпрацювали стільки само годин, якщо би вони були працювали нормальних 5 днів у тижні.

Звідси цю спробу названо різно. Одні назвали її короткий тиждень праці, а другі тиждень праці з довшими годинами праці.

Завданням цього експерименту було перевірити, чи в одному й тому самому числі годин праці можна буде виконати ту саму працю й зможливити працівникам більше тяглого вільного часу на відпочинок.

Зацікавлення едмонтонським експериментом було дуже велике. У висліді прийшло багато запитів з усієї Північної Америки від промислових підприємств та від урядів. Місто Едмонтон не є першою організацією, яка переводить спроби із зміною годин праці, але, якщо я є правильно поінформований, ми є одним із небагатьох міських управ, що переводили спроби з тим.

Нічого дивного, що серед людей є таке велике зацікавлення тим, зокрема, якщо ви зважите, що питання розваги в будучности лежить тепер на серці дуже багатьом людям. Після того експерименту на світло вийшло чимало різних вислідів. Не всі вони є добрі, але не всі вони є й лихі.

Зокрема два моменти є дуже цікаві. Перший є той, що деякі з працівників, які брали участь у експерименті, зовсім не були ним захоплені, бо вони мали забагато часу на відпочинок для себе. Або, інакше кажучи, вони мусіли дуже напрацюватися, щоб знайти якісь розривки для свого вільного часу.

Ви мусите взяти до уваги, що вони мусіли працювати протягом тим трьох днів таку саму кількість годин, якщо би вони були працювали протягом п'яти днів. Але тому, що вони стягнули працю цілого тижня до трьох днів, то означає, що їхній вільний час припадав на деякі повні дні, замість на більше вечорів, а для деяких людей було важко дати собі з тим раду.

Якщо ви сядете й спокійно подумаєте якийсь час над тим, щоб знайти, що вам робити у ваших вільних днях, то не буде так легко знайти на те відповіді, зокрема, якщо ви не маєте якогось улюбленого заняття або чогось, що займало би вповні вашу увагу. Окрім того чоловіки, часто плутаються під ногами своїх дружин, які привикли мати дім виключно для себе самих, як їхні чоловіки є на праці, або, в тому часі випити каву зі своїми сусідками.

А друга справа, яка була дуже цікава, була критика, чи радше шемрання, що працівники знайшлися в такому стані, що їм здавалося, що вони „зовсім не працювали", або їм здавалося, що вони весь час на вакаціях.

Іншим працівникам, що не були включені в той експериментальний тиждень праці, здавалося, що тамті працівники, що працювали через короткий тиждень довші години, ніколи не були в праці, а, якщо ні, що вони мали надзвичайно багато вільного часу. Очевидно, що тамті працівники не мали багато вільного часу, але тому, що вони в деякі дні працювали далеко довші години, вони мали більше вільних днів й виглядало, що вони зовсім не працювали.

Та неповажна критика та посмішки були дещо пригнобили на якийсь час тих працівників, що брали участь в досвіді з довшими годинами праці; дехто з них навіть почував себе винним, що погодився на такий розклад праці, як його переводжено в довших днях праці.

Тепер вийшли на зверх ще деякі інші справи, зв'язані з тим, але я зупинився над вищезгаданими подробицями, бо вони виказують, що наша спільнота має глибоко закорінені вдасні поняття про працю та відпочинок, які певно будуть мусіти змінитися протягом прийдешніх років.

То може видаватися комусь, що ми йдемо до часів, де спільнота платитиме людині зя те, що не буде працювати. Причина є дуже проста. Машини, в більшості без людської допомоги, переберуть завдання доставляти всі речі, що їх нам потрібно, а всежтаки люди будуть постійно з'являтися на так званих ринках праці в пошукуванні за зайняттям. Як для них не буде зайняття, що тоді буде з ними робити спільнота? Це питання відкриває поле до широкої дискусії, яка може зайняти багато колон газети, а я не вважаю за своє завдання довше над тим розводитися. Певно, що то не є легка проблема, яка кожного з нас заставляє застановитися над тим, а зокрема в тих часах, коли багато змін, які виплинуть із того, можуть наступити в дуже скорому часі.

Айвор Дент, мейор

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

СВЕКРУХИ Й НЕВІСТКИ

В. ГАВРИШ

Я згадував передтим про одну жінку, яка не любила свої свекрухи й переконала свого чоловіка, щоб він, по вінчанні, виїхав із Манітоби до Саскачевану, де він дістав посаду вчителя на т.зв. перміт, бо ще не мав нормального вчительського іспиту. Цей учитель був сиротою без батька, а його мати вийшла була вдруге заміж й мала дітей від другого чоловіка, який був для неї дуже добрий. Вона вплинула на нього, щоб вислав її сина-сироту до Саскатуну до школи, де він закінчив 12-у клясу, але вже не вспів закінчити університету й тому був лише тимчасовим учителем на „дермітї".

В хаті були відтак ще син та дві дочки від вітчима, але їх батько до школи не посилав. Мати дуже любила свого сина-сироту від першого чоловіка, мабуть тому, що він був сиротою. Але, як син одружився, то відійшов від матері далеко, бо мама жила в Манітобі, а він у Саскатуні. Мати писала листи до сина, але на листи відповідала лиш невістка, яка мабуть не давала свому чоловікові навіть листів від матері. Так було довший час. Врешті мати пише до невістки, щоб вона попросила свого чоловіка, щоб він відписав листа до своєї матері. Якщо ні, то бодай нехай напише мені на кінці листа одно слово. Тоді — каже нам та жінка, що була невісткою тої нещасливої матері, — вона з гордістю написала своїй свекрусі листа, а на самому кінці дописала власною рукою „то від вашого сина", щоб її ще більше докучити. Ми всі, що були в її хаті, а там було більше з її родини, слухали й оповідання про свекруху й похитували головами.

А вона дальше хвалилася нам, як вона ненавиділа свою свекруху та як їй докучала. Як свекруха померла, то син і невістка поїхали на похорон, але, як невістка переходила коло домовини, то відвернулася в другий бік, бо боялася, що свекруха може встати з домовини . . .

Як вона закінчила оповідати історію своєї свекрухи, тоді почала оповідати другу історію, тим разом історію своєї дочки. Вона теж вчила свою дочку, щоб не любила своєї свекрухи, щоб, як тільки вийде заміж й матиме свекруху, тікала від неї навіть до другого міста, щоб на неї не дивитися. І так сталося. Вийшла її дочка заміж, навіть за доброго хлопця з доброї родини, але відразу була наставлена неприязно до своєї свекрухи. Свекруха пробувала нав'язати добрі відносини зі своєю невісткою, купила їй футро за 2,000 долярів, але й то не переконало невістку, що свекруха добре до неї наставлена. Свекруха допомогла синові та невістці купити хату, троха дала готівкою, а решту мали молоді сплачувати, але й то не помагало нічого. Невістка хотіла забиратися з Едмонтону, щоб не бути разом зі свекрухою, докладно так, як колись робила її мати. Але чоловік не хотів їхати з Едмонтону, бо хотів бути поблизу своєї матері та батька. Його жінка таки вперлася, а, як доходило до сварки за виїзд, то ще свекруху й образила. Дійшло до розводу й відтак дійшло до того, що молодий мусів свій дружині заплатити половину ціни хати, щоб з нею розійтися в мирі.

То історія одного подружжя й одної свекрухи, але таких свекрух певно є більше. Здається мені, що багато нерозумних невісток пізніше нераз жалують, що посварилися зі свекрухою та свекром (хоч звичайно невістки зі свекрами живуть в ліпшій приязни, як зі свекрухами), бо, як приходять діти, то нераз свекруха бавлять дітей та виручають матерей, як ті мають кудись іти, або мають якусь роботу.

Десь я читав у котромусь часописі, що сьогодні совєтські безбожники нарікають теж на свекрух, але з іншої причини. Совєтські свекрухи, яких мами залишають вдома з дітьми, бо самі йдуть до праці, навчають дітей Божих правд та малитов й по тому безбожники мають клопіт переконати дітей, що їхня бабуня вчила їх зле, або в чомусь не мала рації. Завдяки свекрухам в Україні багато дітей ще й далі хрещені та виростають як християне. В нас в Канаді того не треба, бо тут батьки самі хрестять дітей та навчають Божої правди. Але й тут старенькі-бабусі-свекрухи навчають своїх внуків рідної мови та рідних звичаїв й мені нераз дуже мило слухати, як неодна молода наша господиня, вже з третього або четвертого покоління гордиться тим, що вона українського роду, що вміє говорити по українськи та знає наші звичаї, а на кінці додає: „А того всього навчила мене моя бабуня"... Отже шануймо свекрух, хоч вони часом і прикрі. Ми не знаємо, які ми будемо на старість і як нас шануватимуть наші невістки.

Сильветка скромного науковця

(З приводу сімдесятиріччя д-р В. Ю. Кисілевського)

В роках 1920-1921 В. Ю. Кисілевський розпочинає студії історії на філософічному факультеті Віденського університету, де в році 1924 одержує докторат філософії. Переїздить до Парижа та вписується на Сорбонський університет, але вже в 1925 еміґрує до Канади. З Вінніпеґу переїжджає до Торонта, відбуває педагогічний курс та стає учителем в „Блюр Колідж". Опісля знову вертається до Вінніпеґу, стає кореспондентом Національної Преси, а в наступному році редактором тижневика „Західні Вісті" (теперішні „Українські Вісті"). В році 1930 стає директором „Українського Бюра" в Лондоні, щоб тут через 10 років повнити функцію нашого амбасадора. Навязує звязки з різними амбасадами, студіює проблеми Східньої Европи та завершує докторську працю на Лондонському університеті. Тут одружується та в 1940 р. повертається в Канаду; в Оттаві стає на службу в Міністерстві національної военної служби, а опісля в Міністерстві горожанства й та іміґрації, де залишається аж до своєї емеритури 1962 р. Через дванадцять років д-р В. Ю. Кисілевський виконував ролю звязкового Уряду з різними етнічними групами в Канаді, при чому здобув собі велику повагу та признання урядових чинників Канади. Як добрий знавець етнічних проблем Канади він одержав запрошення викладати на Оттавському університеті про проблеми етнографії та еміґрації Канади.

Д-р В. Ю. Кисілевський є автором таких наукових праць:

а) „Українська Шляхта сімнадцятого століття" — докторська дисертація в німецькій мові на Віденському університеті, 1924.

б) „Українське Національне Відродження в Австрії 1772-1848 — докторська дисертація на Лондонському університеті.

в) „Ранні Українські Поселення в Канаді, 1895-1900", Торонто 1964.

г) „Біографічний Словник Українських Піонерів" — монументальна праця саме здана до друку.

Крім джерельної розвідки про участь Українців в Канадійській армії в першій світовій війні та статтей в „Енциклопедії Українознавства" про українські церкви в Канаді, як також про суспільно-політичне життя українців Канади, д-р Кисілевський написав розвідки про д-р О. Олеськова та про політичну інтеграцію етнічних груп у Канаді (в „Записках Оттавського університету"); в видавництві УВАН появилися його статті: „Словянські групи в Канаді" та „Україна, Росія та інші словянські країни в англійській літературі". Він є автором „Статистичного опису Галичини в 1840 р." та рецензії на праці д-р Маруччака, О. Войценко та д-р Гуцуляка в „Українському Історикові". Десятки його статтей появилися в часописах „Канадійський фармер", „Український Голос" та „Українські Вісті". Сьогодні він є дорадником у збірній статистичній праці „Статистичний Довідник Українців Канади", що приготовляється в Оттаві під керівництвом д-р Дарковича, д-р Теслі та сенатора Юзика. Д-р Кисілевський любить свою дослідну працю: навіть ще тепер він просиджує денно по десять годин в „Національній Бібліотеці Канади", запопадливо шукаючи в архівах за все новими матеріялами, що відносяться до буття української спільноти в Канаді. Але він не лщбить про свою працю говорити.

Д-р Кисілевський є дійсним членом НТШ та УВАН, почесним президентом „Ассосоейшен оф Славіст" як також почесним членом „Інтерюніверсіті Комітї он Кенедіян Славс".

Постать людини-наукових д-р В. Ю. Кисілевського вражає своєю джентельменською скромністю та глибокою гуманністю.

Думаю, що вся наша спільнота не лише в Канаді, але й поза нею дорожить всіми нашими науковими надбаннями. Вона, оцінюючи заслуги д-р Кисілевського як громадського діяча та науковця, який збагатив українську наукову скарбницю в вільному світі, бажає, щоб він ще довгі роки в щасті та здоровї трудився для добра нашої спільноти.

М. Сулима

Спірс, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. ІВАНА ПАРТИКИ

бл. п. Іван Партика

В „Українських Вістях" ч. 20 із 18 травня ц.р. був надрукований допис про похорон бл. п. Івана Партики. Через недогляд не помищено кліші покійного, що робимо тепер. Родину покійного перепрошуємо за недогляд.

„Українські Вісті"

Помер редактор І. Сирник

У Вінніпезі, 21 травня ц.р., помер довголітній редактор „Українського Голосу" Іван Сирник, похорон відбувся 25. 5. 1972.

Покійний Іван Сирник, народжений у західній Канаді (Етелберт), за фахом учитель, віддано працював для української громади і української справи в Канаді. Від 1947 р. він став редактором „Українського Голосу", від 1948 р. належав, як представник СУС, до президії КУК, спочатку був генеральним секретарем, а згодом першим заступником президента. Він брав участь у конгресах КУК, у нарадах Пан-Американської Української Конференції та в Світовому Конгресі Вільних Українців, був членом першої Президії СКВУ, на першому Конгресі СКВУ виголосив програмову доповідь про ідеал українця у вільному світі.

Ред. І. Сирник був гарячим оборонцем прав української громади в Канаді, пропагуючи засаду багатокультурности перед урядом і на різних форумах канадського життя. Впродовж двох каденцій він був секретарем Федерації Канадської Етнічної Преси. В одній каденції був головою доміняльної управи СУС.

КОМІТЕТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

ділиться сумною вісткою,
що дня 21 травня 1972 р. у Вінніпезі,
на 69-му році життя відійшов у вічність

†

сл. п. ІВАН СИРНИК

перший заступник президента КУК від 1959 року, член Секретаріяту СКВУ і провідний діяч Союзу Українців Самостійників у Канаді.

Похорони — 25 травня 1972 р.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Президія Комітету Українців Канади

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ОРБІТ
ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА
Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

Похиле відвідення включує:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не справляє клопоту
Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрія" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

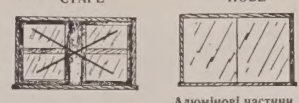

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ НОВЕ

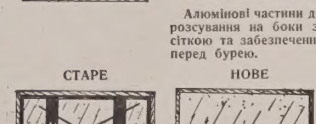

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

Групова Проща до Святої Землі
ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ
ВІД 3 ДО 23 ЖОВТНЯ 1972 Р.

ВІДВІДАЙТЕ:
ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ
В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де посли князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Толкапі, де жила султанша українського роду Росколяна, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є гора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.
УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.
21 ДНІВ — 1,372 долярів
В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвідини музеїв.
ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.
ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:
ІВАНА ДОРОСЕВИЧА
ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СПІЕР
Astro Travel Service
10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta

Іван Батюк, посол до Албертської леґіслятури

ВІСТІ З ЛЕҐІСЛЯТУРИ

Минулого тижня я гадав, що я не зможу цього тижня написати звіту з Леґіслятури. Одначе, беручи участь у публічних переслуханнях про прибутки із нафтової ропи, я вважаю, що є декілька справ, про які я хотів би поінформувати читачів „Українських Вістей".

Протягом триденного переслухання розглянено прибл. 36 внесків, які подали різні організації та оливні компанії. Оливні компанії, що предклали свої внески, різнилися щодо своєї величини, зачинаючи від найбільших, аж до найменшої, що в ній працює всього 9 осіб. Також Канадська нафтова асоціяція предклала свій внесок від багатьох оливних компаній.

Всі внески були дуже повчаючі, але в багатьох недоставало прямих вказівок, як вони уявляють собі пропоновану зміну податку від нафтової ропи. Наш уряд висунув пропозицію, щоб податок збільшити на 50-90 мільйонів долярів. Проте, якщо б ми піднесли ставку до 24%, ми дістали би 90 мільйонів. То була би підвишка на 50% у прибуткові з нафтової ропи.

В цілому оливні компанії противилися пропонованому плянові підвишки, бо їм виглядало, що то було би для них за коштовне. Інші організації — приватний сектор — вважали, що наш плян є може невистарчаючий та що ми повинні старатися підвищити податок від нафтової ропи до прибл. 200 мільйонів долярів. Місто Едмонтон заявило, що підвишка податку на 50-90 мільйонів допоможе знизити податок для едмонтонських податковців на 4 до 7 міллс. Албертська асоціяція вчителів предклала дуже цікавий і інформативний внесок, в якому були цифрові дані та фінансові проекти на найближчих 20 років. Ассоціяція вважає, що податок від нафтової ропи повинен бути вищий, щоб допомогти обнизити постійно зростаючі великим темпом кошти навчання в школах.

Дві фармерські організації — ЮНІФАРМ та Національна фармерська юнія (Округи 7 та 8) теж предклали свої внески. Для мене було зокрема приємно бачити одного мешканця моєї виборчої округи, як він предкладав внесок від імені Національної фармерської юнії. Проте я був дещо розчарований, коли я почув, як він кілька разів відкликався до завважень, що їх робив п. Янчула, який предклав внесок від імени ради Нової Демократичної Партії з Калгари. Наші фармерські організації багато разів потерпіли на тому, що поодинокі люде вживали організації для піддержки своїх власних політичних цілей та переконань. То показалося зокрема дуже правдивим на протязі кількох минулих років. У висліді багато фармерів відмовили своє членство в тих організаціях й дивляться на ті організації з ворожістю й недовір'ям.

Після предкладення внесків Канадської комуністичної партії та партії НДП, один з послів запитався, чи для виготовлення тих обох внесків вживано тої самої писальної машини. Після того, як я вислухав пояснень до внеску партії НДП від речника Національної фармерської юнії, я подумав собі, чи й ті два внески не були писані на тій самій писальній машині.

Албертський уряд буде мусіти повзяти рішення. Мені здається, що ми повинні старатися дістати кожний можливий цент із податку, але без того, щоб зражувати оливну промисловість. Протягом минулих п'ять років, інші компанії та поодинокі промисловці були примушені поносити великі видатки наслідком підвищених податків, під час коли оливна промисловість, користуючися постійною податковою ставкою, збирала великі прибутки з нафтової ропи. Якщо ми піднесемо податкову ставку до того ступня, щоб вона була зрівнана з податками, що їх платять інші компанії, оливні компанії все ще будуть користати з податкових добродійств й не будуть в некорисному положенні.

Мені видається, що провінція Алберта є неначе фармер. Перед тридцяти роками фармер діставав 1.35 дол. за бушель пшениці. Сьогодні дістає пару центів менше. Хліб коштував перед тридцяти роками 5 центів; сьогодні коштує прибл. 30 центів за бохонець, тобто шість разів більше, як тоді. Але в кожному 20-унцовому бохонці хліба є 16 унцій муки. Всі заробили в міжчасі на хлібі, лиш фармер не дістає нічого більше за збіжжя, що з нього мелють муку на хліб.

Дещо подібно мається справа із нафтовою ропою. Протягом минулих 30 років ціна оливних продуктів для відборців постійно зростала, але провінція, яка повинна була діставати більший податок, нічого не дістала із тої звишки цін. Ми маємо замір винести рішення в справі податку від нафтової ропи при кінці місяця липня і, хоч плян новий податковий не буде досконалий під кожним оглядом, він буде напевно великим поступом уперід.

Попередньої п'ятниці Леґіслятура продовжувала свої звичайні засідання й розпочала розгляд законів, над якими радитиме правдоподібно через решту часу сесії.

Ми застановлялися кілька разів над справами, зв'язаними з рільництвом. Ми обговорювали проект закону ч. 73, який займається справою розвитку сільського господарства. Закон предбачує встановлення фонду, щоб прийти з допомогою малим фармерам і має встановити раду директорів, з яких найменше ⅓ будуть фермери.

Треба припускати, що протягом двох або трьох тижнів програма збільшення корів буде переведена в життя в цілій провінції. Але треба буде завести суворі правила, щоб годівці худоби не переплачували цін за худобу та щоб у провінції

(закінчення на стор. 7.)

Саскатун, Саск.

ПОМЕР ОДИН З ОСНОВНИКІВ КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ СВ. ЮРІЯ

бл. п. Іван Богонос

В п'ятницю, 21 квітня 1972 р., на 83 році життя, по короткій недузі, помер в лікарні св. Павла в Саскатуні, бл. п. Іван Богонос. Відійшов у вічність один з найстарших заслужених піонерів української громади в Саскатуні й околиці.

Бл. п. Іван Богонос походив зі села Криве, радехівського повіту, Україна. До Канади приїхав в 1909 р. Поза малими винятками ввесь час проживав у Саскатуні й околиці. Працював на залізній дорозі. Подружився з Теклею Шульган, з якою спокійно й згідливо прожив 58 років. Разом виховали гарно 4 синів і три дочки. Треба згадати, що покійний був одним з основників української католицької парафії, 1912 р., в Саскатуні. Від того часу був постійним і відданим членом тієї парафіяльної громади.

Похорон відбувся в понеділок, 24 квітня, з катедри св. Юрія в Саскатуні. Похоронні відправи відслужив о. В. Івашко. Він теж виголосив відповідну проповідь і прощальне слово. По похороні відбувся поминальний обід в парафіяльному домі катедрі св. Юрія. Тут промовляв о. прелат І. Олійник.

Вдова, пані Текля Богонос, склала жертву на пресовий фонд „Українських Вістей", в сумі 20.00 дол.

Щиро дякуємо за жертву а покійному Іванові нехай дасть Господь небесне царство і між людьми вічну пам'ять.

Петро Шелест в неласці

В советських газетах появилося коротке офіційне повідомлення, що перший секретар комуністичної партії УРСР Петро Шелест призначений заступником прем'єра СССР А. Косиґіна. Косиґін мав досі дев'ять заступників, Шелест буде тепер десятим заступником Нове призначення П. Шелеста вказує на його відсунення від вирішального впливу в політичному бюрі та в центральному комітеті комуністичної партії УРСР.

Як подають закордонні кореспонденти, Шелест належав до тої групи членів компартії, що обстоювали „твердий курс" у політиці відносно ЗДА. Перед приїздом американського президента Р. Ніксона до Москви деякі члени центрального комітету комуністичної партії СССР обстоювали думку, щоб СССР відкликав відвідини Ніксона через те, що ЗДА замінували північно-в'єтнамські порти й припинили доставу совєтської зброї північним в'єтнамцям. Перемогли прихильників примирливого курсу, й візита Ніксона відбулася. Зате Шелеста відсунено на підрядне становище.

Шелест належав м.ін. до тої групи, яка в часі кризи в ЧССР піддержувала окупацію ЧССР совєтськими військами. Він на нараді в справі ЧССР мав взяти в руку яблуко й його здушити, показуючи наглядно, як треба здушити ЧССР. Шелест тоді висував як головний арґумент проти лагідного курсу супроти ЧССР те, що, якщо чехам вдасться задержати незалежність, тоді й українці в СССР домагатимуться того самого. В 1968 р. перемогли приклонники „твердого курсу". Тепер „потеребили" Шелеста.

Кромі Шелеста, в совєтському політбюрі є ще три українці: Ніколай Підґорний, президент Верховного совєту СССР, Дмитро Полянський, перший заступник прем'єра Косиґіна та Володимир Щербицький, голова ради міністрів УРСР. Наслідником Шелеста призначено В. Щербицького, якого звільнено зі становища голови Ради міністрів УРСР.

—o—

У східноафриканській країні Бурунді ведеться від місяця домашня війна. Досі вбито в війні понад 50,000 осіб.

30-літний ювілей Тов. Українських Піонерів

(Закінчення з попереднього числа)

На річних зборах Т-ва 1965 р. рішено видати книжку, англійською мовою, під назвою „Да Юкраініян Пайонірс ін Алберта". До редакційного комітету, крім головного редактора, були вибрані пп. Д. Янда, В. Чумер, М. Залізняк, М. Фляк, С. Порайко і Дм. Прокоп. Тому, що п. Томашевський почав занепадати на здоров'ю, справа книжки поступала дуже повільно. Коли ж п. Томашевський зрезиґнував зі становища редактора, то на його місце вибрано адвоката Йосифа Лазаренка ,який відразу оживив справу книжки. Зараз покликав собі до помочі таких членів, як інспектор шкіл — Ізидор Ґорецький, інженер М. Фляк та учитель Дм. Прокоп. До збирання фондів на друк книжки був покликаний п. Ю. Федунець. Всі вони працювали так щиро, що книжка вийшла з друку в місяці жовтні 1970 р.

Коментарі про цю піонерську книжку були дуже прихильні й похвальні. Наукове Товариство ім. Т. Шевченка написало до Т-ва Українських Піонерів листа, в якому між іншим сказано: „Вітаємо вас з появою, можнаб сміло назвати, малої енциклопедії українців в Алберті і дякуємо, що ви не забули нашу бібліотеку і прислали нам цю книжку. Це дійсно потрібне діло така книжка, вона покаже молодшим поколінням звідки приїхали і як працювали їхні предки. Бажємо вашій організації великих успіхів у вашій праці згуртувати людей українського походження разом, щоб не забули про українські справи і мали для них зрозуміння і симпатії".

Едмонтонський щоденник „Джорнал" в своїх коментарях з 18 грудня 1970 р. подав імена видавців названої книжки і ствердив, що треба було кілька ґенерацій тяжкої праці іміґрантів, щоб їх остаточно признати як дійсних канадців. А честь згадати імена, місця і піонерські часи припала українцям, що зорганізовані в „Товаристві Українських Піонерів".

Перший наклад цеї книжки скоро розійшовся і є ще далі попит за нею. Міська бібліотека в Едмонтоні взяла 10 примірників, з чого користає загальна публика.

На надзвичайних зборах Т-ва, які відбулися 28-го березня 1971 р., ухвалено, щоб вибрати новий редакційний комітет, який мав би занятися збиранням матеріялів до другої книжки під назвою „Да Юкраініянс ін Алберта". До цього комітету увійшли слідуючі особи: інспектор шкіл Ізидор Ґорецький, д-р Н. Голубіцький, архітект М. Фляк, Н. Бохонецький і учителі В. Косташ і Дм. Прокоп.

У вересні 1971 р. появилася заява в пресі, що т-во видає другу книжку й закликає український загал присилати життєписи та світлини. Цю заяву підписали за управу Т-ва Н. Довганюк — голова і Іван Козяк — секретар.

Подав Дм. Прокоп

ДО УВАГИ ПЕНСІОНЕРАМ

Ґарантована мінімальна висота прибутку піднесена

ДО $150 МІСЯЧНО (ДЛЯ ОДИНОКИХ ПЕНСІОНЕРІВ)
ТА ДО $285 МІСЯЧНО (ДЛЯ ОДРУЖЕНИХ ПЕНСІОНЕРІВ)

і... якщо кошти прожитку підуть вгору... рівночасно будуть піднесені пенсії

☐ пенсії і додатки до пенсій піднесено від січня, щоб в той спосіб зрівноважити підвишку в коштах прожитку...

☐ у майбутньому, якщо кошти прожитку піднесуться, пенсійні виплати будуть відповідно пристосовані кожного квітня...

☐ пенсії і додатки до пенсій будуть відповідно достосовані до змін у коштах прожитку всім 1.8 мільйонів пенсіонерам...

☐ один мільйон людей у віці 65 років і вище (приблизно 60% пенсіонерів) одержить підвишку у формі повного або часткового додатку до пенсій...

☐ крім цього 100,000 пенсіонерів будуть уповажнені на додаток вперше, завдяки збільшеному допускаємому прибуткові.

Особи, які кваліфікуються на додаток
Усі особи, які отримують тільки основну старечу пенсію, отримають **впродовж липня** інформаційний матеріял та бланки форм на додаткову пенсію, що допоможе їм встановити, чи вони матимуть право на додаток.

Ваша стареча пенсія
У ваш **чек за травень** не буде включена підвишка.

Ваш **чек за червень** матиме

Доплата за січень-травень	$14.40
Місячний чек за новою ставкою	82.88
До виплати в **червні**	$97.28

Ваша стареча пенсія і додаток
Ці особи, які одержують максимальну старечу пенсію у сполуці з ґарантованим додатком кваліфікуються на $150 для поодинокої особи або одруженої особи, чоловік чи жінка якої не є пенсіонером та $285 для одруженої пари, члени якої є обоє пенсіонерами — по $142.50 для кожної особи.

Ці особи, які тепер одержують **частковий додаток**, також дістануть відповідну таку саму підвишку, але не максимальний додаток, про який мова вище.

Ваш **чек за травень** не включатиме підвишки.

Ваш **чек за червень** буде виплачений по новій ставці з додатковою виплатою назад до січня.

Потребуєте додаткових інформацій?

Додаткові інформації будуть післані поштою до всіх пенсіонерів в половині червня. Інформації можна також одержати від окружних бюр старечої пенсії в столичному місті вашої провінції.

John Munro

Minister Ministre

Health and Welfare Canada Santé et Bien-être social Canada

Вісті з Едмонтону

ВШАНОВУЮТЬ ПАМ'ЯТЬ ГЕРОЇВ

В неділю, 3-го червня відслужили в катедрі св. Иосафата панахиду за героїв України в гд. 12.45 Отці: митрофорний протоієрей д-р Михайло Сопуляк, о. Юрій Ковальський, парох і о. радник Василь Чопей.

Представники організацій держали стійку зі своїми прапорами і в організаційних одностроях.

Проповідь виголосив о. Юрій Ковальський.

Організації Українського визвольного фронту, Український Народний Дім та Братство І дивізії УНА вшанували тих, що полягли і тих, що борються за волю України, концертом 4-го червня в год. 8-мій вечора в Народньому Домі.

Концерт, що почався з малим запізненням, поділявся на дві частини. Перша була поклоном СУМ, а друга старшого громадянства й молоді тим, що варті згадки як герої.

Концерт почався піснею „Засвистали козаченьки" та „У горах Карпатах". Пісні виконали члени роя „Русалки", якого впорядчицею є Д. Брода. Після пісень була доповідь п-и Лесі Фіялка, виголошена виразно, чистою українською мовою. Леся згадала, чому нині згадуємо наших героїв і закликала подруг йти слідами тих, що жертвували все, включно з життям для України.

Після доповіді були знова пісні: „Гей степами" та „Гей там на горі", що їх відспівав рій „Чорноморці" — впор. Р. Луців і Ю. Стебельський.

Тепер слідував танок Весняика. Виконав його рій „Червона калина".

Пісні „Карпати" та „Сумівські вогні" відспівав рій „Лісова Пісня", якого виховником є В. Паїк. Інсценізацію „Весна" виконали юначки ролю „Русалки" під проводом впорядчиці Д. Брода.

Вкінці першої частини вивели „Хороводи" юначки СУМ, під керівництвом Ірки Процьків. Пісні в підготовці Галі Липської-Вілсон а танок підготовила Славка Колток.

Після недовгої перерви другу частину концерту почав дівочий ансамбль СУМ „Троянди" при фортепіяновому супроводі Ірки Вавринчук піснями „Чи чуєш мій друже" обр. Зої Маркович та „Над прозорою криницею" Сл. Д. Луценко.

„Тим, що де вони" гарно віддеклямувала сумівка Уляна Скольний. Ще була пісня „Зацвіли волошки", яку виконав дівочий ансамбль СУМ „Троянди" в супроводі бандур.

В тому місці п. Микола Сус представив о. Миколу Дядя і попросив виголосити реферат.

Отець промовець почав словами Симона Петлри з 1926 року. В свойому заклику просив головний отаман зі святом Христового воскресення згадати тих, що згинули і тих, що караються, щоб добути Україні волю.

Прелегент получив згадку про зіслання Святого Духа на апостолів із святкуванням пам'яті героїв. Як апостоли, що дістали Святого Духа в виді огня стали відважними, жертвенними для справи Божої, так і ті, що дістали вогонь любови до батьківщини йшли в житті слідами апостолів.

Більшу частину доповіді присвятив прелегент живим героям, що „караються але не каються" нині в Україні. „Не той герой, що вмер з руки ворога а той, що життя посвятив волі народу. І нині маємо героїв, що трудяться для України. Шануймо і підтримуймо їх тепер і не чекаймо, щоб над ними плакати і їх величати аж тоді, коли вони помруть.

Вкінці закликав в щоденному житті так жити, щоб самим бути хоч трішки героями.

Після реферату виконала капеля бандуристок СУМ з музичним керівником і диригентом проф. С. Яременком „Їхав козак на Дунай" та „Козачок".

Кінцевою точкою програми був виступ жіночого хору ОЖ ЛВУ — СУМ „Верховина" в супроводі бандуристок СУМ, що відспівав „Рідна пісне" та „У твої дні" також під диригентурою і музичним керівництвом проф. С. Яременка.

Національний гимн закінчив це миле свято.

Ісус приходить до дітей

ПАРАФІЇ СВ. О. МИКОЛАЯ

У неділю, 21-го травня, завітав до діточок парафії св. О. Миколая Ісус Христос. Одинадцятеро дітей, перший раз у своєму житті приняли Його до свого серця у св. Причасті.

Діточки приготовлялися до цього великого дня майже два місяці. Приготовлялися й чекали нетерпеливо, щоб загостив до їхніх сердець найбільший, небесний, Гість.

І дочекалися. В неділю на св. Службі Божій о год. 11.30 ранку вийшов о. парох М. Дядьо до входових дверей, поблагословив діточок, що прибрані чекали і повів їх до тетраподу. На тетраподі стояла посудина на квіти, куди то складали діти червоні рожі, щоб подякувати Божій Матінці Марії, що дала нам Ісуса.

В час Літургії промовив до дітей о. парох. Він пригадав як то Ісус дуже любив дітей, як Він їх благословив, хоч був змучений цілоденним навчанням і як то Він дуже хоче загостити до наших діточок. „Щасливі ви, діти, що можете прийняти Ісуса, щасливі ви, батьки і родино тих дітей, бо якщо вони будуть жити з Ісусом, якого нині приймають, то мати мете з них потіху".

Після св. Літургії був сніданок для першопричасників, їхніх батьків і родини, які прийшли в дуже великому числі на те родинне торжество.

Нехай добрий Ісус живе в серцях наших діточок всеньке їхнє земне життя, а колись нехай їх усіх забере до себе.

Разом з дітьми приймали св. Причастя також батьки, сестри, брати, дідусі, бабусі, хресні родичі і приятелі першо-причасників. То було прегарне родинне торжество.

Ось ці діти прийняли перший раз св. Причастя: (за абеткою) Карен Черил Батюк, Донна Марія Кубінські, Христофор Олександер Лаский, Бонні Марія Мазурек, Деббі Анна Ойстрик, Майлс Вілліям Сафранович, Сандра Ким Стахняк, Одрі Марія Стечинська, Дарія Леслі Черкавська, Роналд Патрик Шевчук і Михайло Вілліям Юрієв.

о. М. Дядьо

Нарада в справі навчання в сепаратних школах

З ініціятиви президії єпархіяльної управи БУК відбулася конференція в вівторок, 23-го травня в приміщенні парафіяльного дому при катедрі св. Иосафата.

В тій важній конференції взяли участь усі священики, що належать до Ради священиків міста Едмонтону, члени єпархіяльної управи БУК та члени відділів БУК в Едмонтоні.

Конференція відбулася під гаслом „Яке виховання будуть мати наші діти у сепаратних школах, коли їх виховують вчителі, яким наш обряд і наші традиції є зовсім чужі?"

А дальше: Що ми повинні зробити, щоб виховати наших дітей у нашій українській традиції та в любові до рідного обряду?

Засідання відкрив голова єпархіяльної управи БУК д-р М. Снігурович. Він привітав усіх присутніх, зясував ціль цієї конференції та передав провід нарадами о. рад. В. Чопеєві, голові ради священиків. О. В. Тарнавський секретар ради священиків секретарював і тут.

Вивязалася дуже цікава дискусія. Всі були згідні, що треба щось конкретного зробити. Були пропозиції відділитися від сепаратніх шкіл, подбати про свої школи в системі сепаратніх шкіл та домагатися транспорту дітей, плаченого сепаратною школою, приєднання до системи публичних шкіл.

Остаточно передано справу до обговорення та полагодження голові єпархіяльної управи д-рові М. Снігуровичеві.

Очевидно, що єпархіяльна управа БУК потребує підтримки усего нашого громадянства, щоби цю справу полагодити та розв'язати.

Будемо вдячні за ваші цінні думки та завваги. Пишіть нам і скажіть, як ви уявляєте собі будучність нашої молоді.

Очікуємо широкого відгуку нашого суспільства.

———o———

З України до Едмонтону

„Едмонтон Джорнал" повідомив в свому числі з 20 травня, про приїзд до Едмонтону духовників Російської православної церкви.

В склад делегації входили єпископ Володимир (Сабодан), єпископ Чернигова о. Іван Чорніенко з Києва, о. Іван Король зі Львова та диякон Анатолій Шаповал з Одесси. Мав ще приїхати представник мир'ян але в останній хвилині захворів і вже не було часу підібрати когось іншого.

З делегацією відбулася неофіційна зустріч в залі університету (Едукейшен білдінг). Проводив нею проф. Рудницький. Гостей представив і ціль їхнього приїзду подав єпископ Макарій, з Російської патріяршої церкви в Едмонтоні.

Він сказав, що духовники з СССР приїхали відвідати парафії, що підлягають московському патріярхові та зложити куртуазійні візити високим духовникам інших церков в дусі екуменізму.

Владика Володимир є під теперішню пору відвічальним редактором „Православного вісника", який до року 1971 виходив у Львові а тепер виходить у Києві. „Вісник" друкується українською мовою.

На запит одного з присутніх єпископ Володимир сказав, що в Україні є тепер 18 єпархій і 16 єпископів. З урядом має церква зв'язок за посередництвом церковних рад, що їх всіх призначує уряд.

На інший запит відповідає о. І. Король і каже, що священики мають високу богословську освіту, а спеціяльно ті, що покінчили українську Богословську Академію (греко-католицьку) у Львові перед „возєднанням", а нові або їдуть до семінарій в Москві, Ленінграді чи Одессі, або беруть позаочні курси а на кінець їдуть до семінарії, щоб завершити навчання.

В церкві служать на старословянській мові (в Галичині виразно українізований). На запит, тому не в живій українській, була відповідь, що нарід не хоче ані зміни мови ані зміни календаря.

Що сталося з Українською Католицькою Церквою? Відповідь була така, як ми знаємо: „Всі добровільно — але не так швидко — приняли православну віру.

На інший запит, які є вигляди для української мови в православній церкві, була відповідь, що якщо люди схочуть, то її дістануть.

На запит, чи духовні знають про листа, що його написав російський письменник Солженіцин до патріярха в Москві, була відповідь, що дома вони про це нічого не чули.

На закінчення були взаємні подяки і бажання ще не раз стрінутися. Стрінутися і говорити ,бо чейже ми браття, українці. Якщо можуть говорити собі цілком чужі, чому не можемо ми? **о. М. Д.**

Учнівський концерт

Учнівський концерт фортепіянової студії Валентини Доброліж відбудеться 18 червня 1972 р. у малій залі Ювилейної авдиторії (114 вул. і 87 евеню).

У програмі фортепіянові твори українських, західньо- Европейських та канадських композиторів та гостинний виступ танцювального ансамблю "Сокіл" під керівництвом Наталки Маївської.

Вперше в Едмонтоні буде виконано концерт І. Берковича на два фортепіяна Ч.2 на теми українських народних пісень.

Початок о 3 годині дня.

Вхід вільний.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Четвер, 11 червня:

о 8 годині вечора в авдиторії „Алберта каледж" 10041 - 101 ст. відбудеться річний концерт учнів вокальної студії проф. Дометія Березенця за його участю.

У програмі твори українських та західно-европейських композиторів — сольо, дуети та тріо.

Вхід за добровільними датками.

* * *

Субота, 17 червня:

о год. 7-ій веч. сходини гуртка книголюбів у п. О. Манастирської, 10953 - 122 вулиця.

* * *

Неділя, 18 червня:

год. 8-а вечора в залі УНО відбудеться концерт пісні, танку і слова. В програмі жартівливі пісні та веселі монологи.

———o———

7 3/4 %
ON A 5 YEAR CERTIFICATE
НА 5-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

7 1/2 %
ON A 4 YEAR CERTIFICATE
НА 4-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

7%
ON A 3 YEAR CERTIFICATE
НА 3-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

6 1/2 %
ON A 2 YEAR CERTIFICATE
НА 2-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

6 1/4 %
ON A 1 YEAR CERTIFICATE
НА 1-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

5%
ON A SAVINGS ACCOUNT
НА ЩАДНИЧЕ КОНТО

4%
ON A CHEQUING ACCOUNT
НА ЧЕКОВЕ КОНТО

Перенесіть своє конто до нас тепер й діставайте кращі відсотки.

HERITAGE TRUST
10166 - 100 STREET
PH: 429-6656
MEMBER: CANADA DEPOSIT INSURANCE CORPORATION

БАТУРИН

Історична повість (35)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Не треба! Не треба!» — залунало кругом. «Не читати нам того діявольського листу!»

Зажарський, побачивши нових своїх оборонців, набрав відваги. «В листі тім» — почав — «князь Меншіков два дні проволоки вам дає».

«Два дні проволоки?»

«Так, нині і завтра, щоб ви спокійно роздумали це важке діло й покорилися волі всесильного царя».

«Тільки Бог всесильний, а цар, як усі ми, чоловік».

«Антихрист . . .» озвалося в товпі.

«Товариші», — почав знову Чечель. — «Меншіков дає нам два дні проволоки, це не маловажна річ».

Товпа втішилася. Кожний рад був такому дарункові.

«А не брешеш ти, пане Зажарський?» — спитав старий сотник, той самий, що нині такої слави здобув.

«Щоб я так живим з цього замку вийшов, як правду вам говорю».

«Ну, то ти собі, сарако, дуже багато від Господа Бога желаєш», — глумливо відповіли йому.

«А листу все таки читати не треба!» — гукнув хтось і за ним підхопили другі: «не треба! не треба!»

«Шкода часу!»

«Краще починаймо бій. Проженемо проклятого ворога, або погибнемо усі».

«Президії не здамо, москалів не пустимо в Батурин, до чорта з Меншіковим послом».

«На гак!»

«У Сейм!»

«Стрімголов з муру його!»

Мотря бачила, що на неї черга. Відколи віддалася, весь свій зайвий час посвятила городові. Піклувалася приютами для старців і недужих, доглядала ранених, щедрою рукою роздавала хліби й гроші. Не висувалася вперед, не накидувалася і не лізла людям в очі і, може якраз тому, ще більше її любили й поважали. Відчувала це і зважилася промовити слово.

«Зажарський з листом до полковника Чечеля прийшов», — казала, — «хай його Чечель читає. Якщо схоче переказати вам зміст, хай перекаже, як ні, і без того поживем».

«А вжеж, а вжеж . . .!»

«Щоб не писав у тому листі князь Меншіков, відповідь може бути одна: Батурина не здамо!»

«Так нам, Боже, допоможи во Тройці своїй святій!»

Батурин по трупах наших візьмуть!» — загуло кругом, аж вікна задзвеніли.

«А не здамо тому, бо це наша гетьманська столиця і ми гетьманові обіцяли обороняти її, поки він на відбій не прибуде».

«Слова нашого не зрушимо!»

«Та ще тому не пустимо чужого війська, бо воно нам чуже. Хочемо мати свою державу і своє власне військо, хочемо хазяїнами бути у своїй власній хаті».

«Не хочемо бути рабами!»

«І якраз тому треба цілим відпустити Зажарського до князя Меншікова, щоб він переказав це наше незломне бажання».

В салі зробилося тихо. В Зажарського дух уступив. Тая жінка, як ангел хоронитель, виведе його з огненної печі.

«Хай іде!» — махнув рукою сотник.

* * *

«Хай іде!» — притакнуло сто голосів нараз. Мотря взяла Зажарського за руку. «Спасибі, що послухали мене», — сказала звертаючися до народу. «Батурин не осоромить себе».

Мовчки вивела перестрашеного посла з салі й повела до своїх покоїв, щоб перше обмити його й осмотрити рани.

Сала знов загула.

«Добре Чуйкевичева Мотря казала, хай іде й перекаже князеві, що ми президії за ніщо в світі не здамо».

«Та чи оборонимо?» вихопився хтось з гурту.

«Як не оборонимо, так погибнемо всі до одного. А хто другої гадки, хай з городу виходить!»

«Вибігло заяців чимало, виженім і останніх. Гетьте — геть!»

В салі почалась суматоха. Відшукали того, що поставив небажане питання, й наставали, щоб збірав своє добро й виходив з міста. Він боронився, казав, що по щирости спитався, але кидати рідного міста не хоче і не кине, що буде з другими, хай станеться і з ним.

«Цитьте!» — озвався старий лавник. «Послухайте мене бувалого чоловіка. Не добре діється у нас. Згоди нема. Сваримося без потреби і багато з нас кривить душею, як бачу. Як пришле Меншіков свого чоловіка, то всі кидаються на нього, як вовки, здається на шматочки розірвуть. А настане ніч і ті самі, що горлали ранком, вистрибують з городу, як з клітки крілі. Бог вість, куди вони діваються, може до ворога йдуть, продають нас . . . Когож то прислав до нас князь, як не нашого земляка Жарковича, і хто з нас скаже, куди подівся канцелярист Андрій Кандиба?»

«Правду кажеш, батьку», — притакували йому.

Лавник, ніби обухом вдарив батуринців по голові.

«Так воно є, так».

«Але так бути не може», — говорив дальше старий лавник. «Переказуємо Меншікову, що город хіба на наших трупах візьме, — а на мою гадку, перше спитаймо свого серця, може в нього є друге бажання».

«Ми вже це сто разів казали, що, або оборонимо Батурин, або згинемо всі».

«Чи одно чоловік каже, а инше собі гадає, а ще инше робить. Мало чого не говорив Кандиба, вдаючи найвірнішого гетьманового чоловіка, а де він тепер? Де Іван Ніс, що такого лицаря з себе виявляв, і де багато других, котрих імен навіть не згадую, щоб даром не вражати болючо їх рідні і прятелів».

«Ви нас обиджаєте, батьку», — неребили йому, — «порівнюючи з Носом і з Кандибою».

«Нікого не обиджаю, браття і діти мої, але говорю, що мені розум велить, бо люблю свій рідний город і тую нашу землю, матір святу».

«До чогож ви свою річ ведете, кажіть?»

«До того, щоб ми по добрій і непримушеній волі заприсягли перед Господом всемогучим, що ніодин з нас слідами Носа не піде, що всі ми, як тут стоїмо, так і постоїмо за президію нашу. А хто того не може, або не хоче, хай іде. Перший руку вгору підношу».

Підняв руку і дріжучим голосом проговорив слова присяги. Всі пішли за ним.

«А тепер, щоб ви знали, що я не балакав на вітер, піду, винесу з хати, що в ній цінніїшого є, і сховаю на замку, а хату власною рукою підпалю. Хай ворог знає, що ми не дбаємо про наше добро, що в нас на серці тільки одно — честь і слава наша. Оборонимо город, так побудуємо собі нові хати, ще кращі від отсих, а не оборонимо, так нам тоді вже нічого й не треба. Хай москаль не гадає собі, що, здобувши Батурин, поживиться нашим добром, кістки з попелеща добуде, отщо!»

Неодно серце стиснулося з болю, почувши ті грізні слова. Як же так?

Червоного когута під власну стріху пускати? Хто бачив це? Іде зима, де притулитися з родиною? На замку для всіх місця не стане.

Не скривалися з тим.

Старий жалібним оком подивився кругом.

«Кажете, що по трупах ваших увійде ворог у город, а жалуєте своїх теплих стріх. Ось яке то тверде ваше слово. А я при своїм стою; підпалю свою стріху, щоб не тремтів на неї. Обороняймо валів, мурів і замку, а не оборонимо, так гиньмо».

«Як підпалимо Батурин, ворог скористає з трівоги і припустить штурм».

«Так що? Знатиме, що цей пожар значить. Підпалю. А ви, як хочете собі».

Дехто противився. Казали, що ще час, що жаль нівечити надбання кількох поколінь.

«Вам час, а мені спішно, бо я боюся ночі. Боюся, щоб знов які Носи не перейшли на другий бік».

«Не пустимо. З городу і пес не вискочить».

«Замість дивитися, щоб ворог не ввійшов, ви сторожити будете, щоб не виходили свої. Гарна мені оборона твердині».

Він задумався, а потім грімким, рішучим голосом крикнув: «підпалю!»

«Не смій того робити. Громада противиться такому грішному ділу. Не дамо!»

Старий лавник, ніби не слухав того. Повернувся до Чечеля, котрий мовчки слухав його мови. «Що ти, полковнику, кажеш на це? Твоє слово — приказ. Ти наш комендант. Рішай!»

«Рішати?» — Чечель задумався, потер чоло і шарпнув свій вус. «Я одної думки з тобою, батьку», — сказав. — «Твоє добро, так ти й роби з ним, що захочеш. Ніхто тебе спинять не посміє. Жертву приносиш, — ще й яку! Жаль, що тільки один».

«Знайдеться більше таких», — відізвався найбогатійший з міщан. Якщо гадаєте, що треба ,так і балакати нема що. Ходім!»

Оба з лавником вийшли. За ними посунуло ще кількох.

Инші лишилися. Незвичайне рішення лавника заскочило їх неприготованими. Всяке собі гадали, а такого ні. Бо кому може прийти на гадку підпалювати свою власну хату. Стояли понуривши голови.

BAYDALA DRUGS
• Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
• Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
• Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
• Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)
— EDMONTON —
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези
Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.
Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

КРУТИМИ ШЛЯХАМИ ВИСОКИХ ПІРИНЕЇВ

Ми посиділи досить довго в французькому ресторані й, у веселому настрої, пустилися в дальшу дорогу. Дорога була не надто широка, але добре вдержана. Вона вела через вузькі гірські провали, крутилася по узбіччях гір, постійно підносячися вгору.

Наші прочане почали співати пісні одну за другою та любуватися чудовими гірськими краєвидами, що постійно мінялися у вікнах нашого автобусу. Наш автобус підіймався щораз то вище й вище до шпилів гір і наші краєвиди ставали щораз то ширші та багатіші. Нашої загальної безжурної радості не поділяв наш водій Міґуель, який дуже уважно провадив автобус по вузькій дорозі, звільнюючи на закрутах та оминаючи особові та вантажні автомобілі, що їхали з Еспанії до Франції, тобто в противну сторону, як ми. Я ніколи був би не сподівався, що на гірській дорозі між Еспанією та Францією є такий великий автомобілевий рух. Вправді, як я вже згадував передше, гірська дорога вдержана в доброму стані, але багато прикрих закрутів та стрімка дорога, що постійно підіймається вгору, вимагають від водія автомобіля дуже великої уваги та напруження, бо один нерозважний оборот кермовим колесом й автомобіль може полетіти ген далеко в долину, що її ледви видно із вікна автобусу.

Стало вечоріти й наш Міґуель дещо сповільнив їзду, тимбільше, що автомобілі, які їхали напроти нас, світили автомобілевими ліхтарнями в очі й дещо сліпили водія. Дорога ставала щораз то стрімкіша. Ми наближалися до високого шпилю гори, де був переїзд через гори. Наші прочани, які перед тим весело й безжурно співали одну пісню за другою, якось замовкли й з деякою журбою дивилися на круту доріжку, на автомобілі, що час минали, а передусім на нашого водія Міґуеля, що певно держав у руках кермівницю автобусу й постійно вдержував, невелику, але таку саму скорість їзди.

Вже під самим вершком гори десь взялися легенькі білі хмарки, зразу невеликі, а далі щораз то більші та густіші. То не були звичайні хмарки, то була мряка. Міґуель почав щораз то більше звільняти їзду й бистро глядіти перед себе, щоб вчас звільнити на закруті чи виминути надїзджаючий автомобіль. А то вимагало неабиякого шоферського досвіду й зручности. Й тут дійсно виявилося, що урядничка бюра подорожі сказала мені таки правду, що Міґуель є одним із найкращих їхніх водіїв автомобілів. Я бачив, що наші всі прочани дуже уважно й з напруженням слідкували за кермою автобусу, яку певно держав у руках наш Міґуель. Я нічого не відзивався, лиш слідкував враз із Міґуелем за дорогою й час до часу казав йому, що наближається закрут, або автомобіль.

Чомусь якраз тоді мені прийшло на думку, що коротко перед виїздом з Едмонтону, я читав у газеті, що в Пиринеях окотився згори автобус у долину й майже всі пасажири погинули. Я дивувався, як то могло статися на такій добрій дорозі, яка, так я думав, мусить бути між Францією та Еспанією. Тепер мені було ясно, чому. Не важне було, що була добра дорога, не важне було, що був добрий водій, а головне було, що мряка ставала щораз то густішою й майже зовсім засланяла вид.

Здається, що мою тривогу зрозуміли деякі прочанки Сейнт Кетеринс, які, в найбільш небезпечному моменті завели знову пісню. То вже не була така безжурна та весела, як була на початку нашої дороги, після французького ресторану. Вони співали, щоб відвернути уваги наших прочан від небезпечної дороги та мряки. А співали вони дійсно гарно й загал прочан підхопив їхню пісню й бодай частинно слідкував за мелодією та словами пісні. А я сидів напереді, біля Міґуеля, й потиху просив Богоматері, щоб допомогла нам щасливо переїхати гірський шпиль Пиринеїв.

В одному місці мряка була така густа, що Міґуель і я втратили зперед очей білий пасок, що переділював дорогу на двоє для автомобілів, що їхали до Еспанії та для тих, що їхали в противний бік, до Франції. Тоді й то одинокий раз під час дороги Міґуель кликнув по еспанськи: "О, Боже!". Я стривожений запитався його, що сталося. Він відповів, що зовсім не бачить перед собою дороги, ні білого паска, що розділював дорогу на двоє. Я його троха заспокоїв, а за хвилину мряка троха розійшлася, вже видно було не лиш білий пасок, але й дорогу й то досить далеко перед нами. Міґуель сказав, що ми вже переїхали через сам шпиль гори й спускаємося вдолину в напрямі маленької республіки Андори. Обличчя всіх наших прочан повеселішали, як я їм сказав, що ми вже проминули найвищий пункт нашої дороги й тепер будемо вже їхати постійно вдолину в напрямі еспанської границі. Не знаю, кілько прочан здавало собі справу з того, в якій небезпеці ми були протягом мабуть одної години, як ми переїздили через шпиль Пиринеїв. Здавав собі вповні з того справу Міґуель, який туди вже їхав кілька разів, ну й, до певної міри, я, що сидів поруч нього й увесь час бачив його напружений зір та його, посунену до крайних мір, увагу, з якою він провадив автобус.

Дальша частина дороги вже була відносно легка. Вправді дорога спускалася тепер стрімко вдолину, наш автобус мусів часто закручувати на прикрих закрутах та виминати автомобілі, що їхали напроти нас, але зате вже не було мряки, дорога була освітлена придорожними лямпами й наша їзда була іграшкою супроти того, що ми мусіли перебути під'їжджаючи під верх та переїжджаючи найвищий пункт гори, через який веде дорога з Франції до Еспанії.

Після переїзду шпилю Пиринеїв наші прочани знова неначе віджили, почали весело гуторити й оповідати різні історії. Давній погідний настрій повернувся знову.

40-ліття Братства Українців Католиків

Єпархіяльна управа БУК запрошує українське громадянство Едмонтону та всієї нашої єпархії взяти участь у святкуванні 40-річчя БУК.

Програма така:

Понеділок, 18-го червня радіопередача. Доповідь виголосить о. радник Володимир Тарнавський.

Неділя, 25-го червня усі святкування в єпархіяльній оселі над озером Вобман.

Год. 11 перед полуднем: Архиерейська св. Служба Божа. Буде служити Владика Ніл у співслуженні о. митрофорного д-ра В. Кушніра, о. митрофорного д-ра М. Сопуляка і о. Б. Сиїгуровича. Співатиме хор під орудою п. М. Свистуна.

Год. 12.30 виступ шкільної молоді катедри св. Йосафата (Рідна школа, молодечий хор і танцювальна група) парафії св. Василія та парафії св. Юрія Переможця.

Головну промову виголосить о. д-р Василь Кушнір, голова Комітету українців Канади (КУК) та представник БУК до президії КУК.

По промові товариські гри та забави.

Технічну частину веде відділ БУК катедри св. Йосафата. Буфетом завідує той же відділ.

Безуспішна конференція

Одна з найбільших міжнародних конференцій, що тягнулася протягом тридцят дев'ять днів, закінчилася повною невдачею. В столиці Чіле Сантіяго відбулася конференція Об'єднаних Націй для справ торгівлі та допомоги бідним країнам. В конференції брали участь делеґати з 141 країн світу. Довгі дискусії та різнородні проєкти заторкували всі можливі проблеми сьогоднішнього світу, починаючи від грошової реформи, а кінчаючи на допомозі бідним народам. Всі проєкти та пропозиції залишилися лиш на папері й, після 39-денних нарад, делеґати роз'їхалися до своїх країн, не винісши ні одного конкретного рішення.

Вісті з Едмонтону

Дві доповіді на сесії НТШ

Осередок НТШ в Едмонтоні у неділю 28 травня влаштував прилюдну наукову сесію з двома доповідями, а саме: „Українські місцеві назви у західній Канаді" проф. Я. Славутича та „Розбудова шкіл українцями і навчання української мови в Алберті до 20-тих років" мґра М. Хом'яка. Цікаві доповіді не стягнули стільки публіки, як можна б очікувати, головне тому, що в тому самому часі відбувалися відправи на цвинтарі. Присутніх було бл. 20 осіб.

Справою українських назв у західній Канаді займався проф. Я. Рудницький. Він знайшов в Алберті 67 назв українського походження. Проф. Славутич знайшов ще 31. Разом маємо їх 98, з того 42 зазначені на мапах чи інших документах. Більшість з них вже не існують або знаходяться в стадії завмирання, бо число їх мешканців постійно зменшується; старші вимирають, молоді відходять.

Першою місцевостю з українською назвою в Алберті був Восток (1899). Першою офіційно закорпорованою у 1902 р. був Снятин, положений на північний схід від Лемонту. Перед закорпоруванням ця місцевість називалася Гунька, тобто теж по українському. Є багато назв, про які немає сумніву, що вони українського походження, як Новий Київ, Козак, Стрий, Слава, Василь чи Волинь. Інші з бігом часу затратили український характер і набрали англійського звучання, напр. Давнінґ (Давнє), Білліс (Білий Ліс) чи Мирнам (Мирнам) і лише завдяки інформаціям старших людей можна устійнити первісну назву. Є і складні назви, напр., Укальта, що походить від Україна й Алберта. Трапляються і дивні, напр. Родеф, що означає Федор читане з кінця. Назву Мазепа заінкорпорував англійський імігрант під впливом поеми Байрона.

Доповідач має намір об'їхати всі місцевості з українськими назвами, щоб свердити, котрі з них ще сьогодні існують. Він теж висловив думку, щоб при називанню нових поселень, чи хоч вулиць або парків по містах, брали до уваги заслужених українців, зокрема тих, що жили в Алберті, напр. відомого письменника Киріяка. І. Киріяк похований в Едмонтоні, до того його прізвище легко вимовити навіть не українцям — а не про всі українські прізвища можна це сказати.

Редактор М. Хом'як виготовив свою доповідь на підставі звітів шкільних округ Алберти, які друкувалися від часу заснування провінції, тобто від 1905 р. Вивчаючи ці звіти, можна ствердити, як багато уваги присвячували наші перші поселенці школам та навчанню дітей. Та чомусь цю обставину дослідники й історики звичайно переочують, підкреслюючи корчування лісів та управу збіжжя нашими піонерами. А якраз треба би підкреслити їхнє змагання про освіту для дітей, бо це є свідоцтвом їхньої культури.

Шкільних округ з українськими назвами було в перших роках існування провінції дуже багато. В пізніших роках їх число маліє, хоч можна прослідити українські назви ще до 1936 р. Всі шкільні інспектори, навіть не дуже прихильні українцям, дають високу оцінку українським школам. Діти пильні, слухняні та здібні, батьки дбають про шкільні будинки і їх внутрішнє устаткування. Учителями в українських поселеннях були здебільша українці, хоч би тому, що їх нерадо приймали до шкіл у місцевостях з перевагою англійського населення. Навчання часто відбувалося тільки в літі, бо проводили його студенти університету, що в літі мали вакації. Кваліфікованих учителів було тоді мало.

Навчання української мови в Алберті перервалося, як відомо, у 1916 р. завдяки інтригам москофілів, які використали ситуацію першої світової війни. Доповідач відчитав, як пише про ці сумні події Роман Кремар у „Новинах", що виходили в Едмонтоні. Р. Кремар це великий український патріот та талановитий журналіст, що дуже багато прислужився для поборювання москофільства в Канаді.

Все ж таки були в Алберті школи, в яких українська мова задержалася ще і в 20-ті роки. В наш час знову впроваджено українську мову до шкіл. Проблеми, зв'язані з навчанням української мови сьогодні інші, як у піонерські часи, бо змінилися обставини.

З огляду на невелике число присутніх та на посліх (ввечері мала бути ще одна імпреза) дискусія над цікавими доповідями не розвинулася як слід.

Сесією проводив попередній голова Осередку НТШ інж. В. Кунда.

М. Кейван

Іван Батюк посол . . .

(закінчення з стор. 5.)

не було за багато худоби.

Мене поінформовано, що в недалекій будучині в Веґревильській виборчій окрузі постануть дві або три станції для закупу яєць.

Перед сесією Леґіслятури є ще досить багато проєктів законів, а багато послів уже є перетомлені й пробують вгадати, коли закінчиться сесія Леґіслятури. Дехто предбачує, що на 7 або 8 червня, інші на 15 червня, а деякі посли-фармери сподіваються, що будуть вдома на косовицю трави, бо не були вдома в час сівби.

ЗАВВАГА: В міжчасі прем'єр П. Логід закінчив сесію парляменту й заповів продовження сесії на кінець жовтня.

НАУКА – РОЗВАГА – СПОРТ – ВІДПОЧИНОК

Літній табір: 2-16 липня

Літній табір у Єпархіяльній оселі над озером Вобман, у Фаліс біля Едмонтону триватиме два тижні, від 2 до 16 липня.

Приймають хлопців і дівчат від 8 до 14 років.

Оплата: 40 долярів за дитину; 75 долярів — за двоє дітей з одної родини; 110 долярів — за троє дітей.

Управителем літнього табору призначений о. Богдан Снігурович.

Він приймає зголошення та подає інформації. Адреса: о. Б. Снігурович, 11219 - 58 стр., Едмонтон, Алта, T5W 3W4. Тел. 479-3745.

Богослуження: червень

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

11. — Восетна 10 рано
18 червня буде св. Літургія у Торгилд а не у Смокі Лейк
25. — Смокі Лейк 10 рано

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

11. — Айрон Ривер год. 10.30 рано
18. — Ст. Павль год. 10 рано
25. — Боннивил год. 10 рано

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

11. — Черґіл (храм празн.) год. 10
18. — Менлі год. 10.30
25. — Вайлдвуд год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

11. — Делф год. 10 р.
18. — Восток св. Михайла год. 10 р.
25. — Лемонт (храм), год. 9 Всенічне, год. 10 Сл. Божа

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

11. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
18. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30
25. — Голден год. 10.30 співана

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

11. — Атабаска 9.00; Френйс 11.00 храмовий празник
18. — Річмонд Парк 9.00; Просперіті 11.30
25. — Атабаска 9.00; Бойл 11.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

11. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10
18. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

11 червня — Файделиті 10.00
18. — Мирнам 10.00; Моркемб 11.30
24. — Мирнам 10.00
25. — Ллойдмінстер 10.00
29. — Мирнам 10.00

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton

11. — Кемроз 9.00; Раунд Гіл 11.00
18. — Гей Лейкс 10.00
25. — Раунд Гіл 9.00; Кемроз 11.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

11. — Редвотер год. 9.00; Федора год. 10.30
18. — Редвотер год. 9.00; Вох год. 10.30
24. Різдв. Ів. Хрест. — Редвотер год. 9.00
25. — Редвотер год. 10.00
29. св. Ап. Петра і Павла — Редвотер год. 9.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

11. — Стрий, Пресв. Євхар., храмовий день
18. — Спедден
25. — Вилна, співана Сл. Божа

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

11. червня — Менвіл 10 рано; Ренфурлі 12.30
18. — Іннісфрі Х ренч 9.30 рано; Іннісфрі-місто 12.00
25. — Іннісфрі XI ренч 10 рано

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

11. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30 празник
18. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30, Гроби по відправі
25. — Дервент 8.30; Енгел Лейк 10.30

САСКАЧЕВАН

Арран — округа

11. — Неділя. Покли Пресвятим Тайнам Тіла і Крови Г. Н. Ісуса Христа — Арран-місто год. 8.30 рано Служба Божа; Пеллі год. 10.00 рано Співана Служба Божа (храм); Арран-місто год. 3.00 попол. Вечірня

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.

11. червня — Орлов год. 9; Кридор год. 11 (празник)
18. — Блейн Лейк год 9; Угринів год. 11
25. — Орлов год. 9

Перед кожною відправою — нагода до сповіді.

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

11. — Редісон; Медовлейк 3 год. пополудні
18. — Норт Батлефорд
25. — Витків; Редісон 2.30 попол.

Свята місія під проводом оо. василіян почнеться в Норт Батлефорді в неділю, 25 червня, о 7-ій годині вечора. У Виткові св. місія почнеться в неділю 2 липня, о 7 год. вечора.

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

11. — Прудгом 9.00; Вакав 11.00
18. — Вакав 9.00; Борщів 11.00
25. — Вакав 10.00; Сокаль 11.30

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

11. — Гамболт 9.00; Бруно 11
18. — Гамболт 9.00; Леніґен 11.00 (храм)
25. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

11. — Вікторія 10 р.
11. — Шемайнус 3 попол.
18. — Порт Алберні 10 р.
25. — Вікторія 10 р.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

8 червня, четвер Покл. Пресв. Т. Тіла і Крови Христ.

16 червня, п'ятниця Празник Христа Чоловіколюбця

17 червня, субота † Состр. Пресв. Богородиці

18 травня, неділя 3 по Сош. Доротея

25 червня, неділя 4 по Сош. Онуфрія

Григоріянський календар:

9 червня п'ятниця Празн. Христа Чоловіколюб.

10 червня, субота † Состр. Пресв. Богородиці

11 червня, неділя 3 по Сош. † Вартолом. і Вар.

18 червня, неділя 4 по Сош. Леонтія

24 червня, субота Різдво Івана Хрестителя

25 червня, неділя 5 по Сош. Февронії

29 червня, четвер Петра і Павла ап.

КАДВОРТ й ОКОЛИЦЯ

ВІДПУСТ

Отцим повідомляється всіх вірних Української Католицької Церкви, що дня 17-го і 18-го червня, 1972 року відбудеться ВІДПУСТ на Горі Сострадання коло містечка Кадворт, Саскачеван.

Порядок Відпусту:

17-го червня, година 10:00 рано – Служба Божа і св. Сповідь.
година 7:00 вечора – Сповідь і вечірня.

18-го червня, година 10:00 рано – Архієрейська Служба Божа, яку відправить наш Владика Преосвященіший Кир Андрей (Роборецький.)

МІСІЙНІ НАУКИ голоситиме Всесв. отець крилошанин і єпископський радник о. Ярема Ляшкевич з Канори, довголітній парох Кадворт і околиці, який вложив немало праці в розбудову і популяризацію Гори Сострадання.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 118 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Ave.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Приписове окуляри

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирокових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч.
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

ІСТОРИЧНА ПОДОРОЖ НІКСОНА . . .

дичних дослідів. В першу чергу інформації будуть заторкувати хвороби серця, пістряка (рака) та хворіб, що наступають наслідком загального затруєння воздуху та води. В дальшому досліди будуть поширені на причини поставання та лікування грипи, умових забурень (схізофренія) ітд. Обі держави будуть обмінюватися лікарствами, медичними апаратами та іншим устаткуванням та будуть працювати спільно над розвитком нових лікарств.

Боротьба з усякого роду затруєнням зробила в ЗДА великі поступи. В СССР ця боротьба є щойно в стадії розвитку. Отже СССР скористає в цьому випадкові більше від ЗДА, як ЗДА від СССР. Але ЗДА обіцюють використати досвід совєтських інженерів та техніків у будові проводів для нафтової ропи із підбігунових околиць для будови своїх проводів із Аляски до ЗДА.

В дальшому обі держави обмінюватимуться інформаціями та спостереженнями в ділянці боротьби із гамором по містах, затруєнням повітря та води, попередженням про землетруси ітд.

Зудари на морях

Минулими роками було чимало випадків, що совєтські та американські судна, які зустрічалися на морях, щ'їздили до себе близько, ба навіть деколи наїздили на себе й пошкоджували себе. Щоб того оминути на будуче, обі держави зобов'язалися не наїздити на себе, не плисти близько воєнних суден другої держави, не витворювати сповидних нападів та заздалегідь бути у зв'язку із суднами другої держави, які будуть в тому часі поблизу, щоб уникнути немилих зустрічей. То після минулої війни, була перша умова, що заторкувала американсько-совєтські непорозуміння на морю.

Цею умовою зраділи найбільше командувачі американської та совєтської воєнної флоти, які мали завжди, після немилих зударів великі клопоти з виправдуванням та вияснюванням поступування підчинених їм воєнних суден.

Обмеження атомних зброєнь

Совєтсько - американські переговори відносно обмеження будови дальших атомних ракетних бомб, ведено від двох років. Переговори часто перериваню, бо совєтські представники видвигали різні труднощі. Остаточно, під час побуту президента Р. Ніксона в Москві, підписано умову про обмеження зброєнь.

Тепер обі держави мають приблизно таку саму кількість ракетних бомб з атомними головками, з тою лиш різницею, що американські бомби мають по більше атомних головок на бомбі і американські бомби трапляють певніше до своїх цілей, як совєтські. Одначе обі держави мають право й далі розбудовувати та удосконалювати існуючі бомби, згл. збільшувати на них число атомних головок.

Обмежено теж дальшу побудову підземних сховищ для станцій для вистрілу ракетних бомб. Обі держави мають право контролювати території другої держави за допомогою сателітів, чи дана держава не будує нових сховищ та нових бомб.

Представники обох держав згідно стверджують, що ця умова не дає повної гарантії, що обі держави додержуватимуться прийнятих зобов'язань, але, покищо, до нічого кращого не можна було договоритися, тому тимчасом підписано таку умову. Може з часом дасться узгіднити ще деякі спірні справи й можна буде піти дальше в обмеженні зброєнь.

Невияснені справи

Однотижневі переговори в справі торгівлі між ЗДА та СССР не довели до нічого й тому вирішено поручити ту справу окремій американсько - совєтськ і й комісії. Не проголошено теж нічого в справі війни у В'єтнамі та в справі замирення між Ізраїлем та араб ськими державами, хоч обі ці справи теж було предметом переговорів. Згадано лиш, що представники обох держав заявили своє становище відносно тих справ.

Совєтські газети подавали щодня комунікати з переговорів та містили світлини президента Р. Ніксона враз із совєтськими достойниками. Теж совєтська телевізія подавала звіти із розмов та прийнять американських представників.

Перед виїздом з Москви президент Ніксон мав промову до мешканців СССР та ЗДА, в якій виголосив задоволення із відбутих переговорів та досягнених порозумінь.

Відвідини в Києві

В понеділок, 29 травня президент Ніксон прибув із деякими членами американської делеґації та своєю дружиною до Києва. Перед від'їздом з Москви літак, що ним мав летіти президент, зіпсувався й президент прибув до Києва значно пізніше, як було заплянавано. На Бориспільському летовищі, яке було прибране прапорами, ЗДА, СССР та УРСР, привітали його представники уряду УРСР, совєтські та чужоземні журналісти та деякі визначні громадяне Києва. Після привітання на летовищі, президент Ніксон поїхав гарно прибраними вулицями Києва, які також були здекоровані прапорами ЗДА, СССР та УРСР, до призначеної йому резиденції. На Хрещатику зібралися великі маси киян, які хотіли привітати президента, одначе його повезено до його мешкання іншими вулицями й розчаровані кияне відійшли до дому, не бачивши президента.

Уряд УРСР видав на честь президента обід, в часі якого його вітав від імені УРСР голова президії Верховної ради УРСР О. Ляшко, а йому відповідав президент Ніксон. В Києві президент Ніксон склав вінок на гробі невідомого вояка та оглянув місто, задержуючися довше в соборі св. Софії. Кияне дуже сердечно вітали президента Р. Ніксона в часі його оглядин міста, але кордон поліції та війська задержував їх у віддалі 50 стіп від дороги, а до того автомобіль з президентом їхав дуже скоро так, що кияне не бачили багато з президента та його товариства.

Закордонні журналісти одноголосно стверджують, що привітання Ніксона киянами було найщиріше з усіх совєтських міст.

Окрім Києва, президент Р. Ніксон побував ще теж у Ленінграді.

Домагаються допущення американських журналістів

Наслідком заходів українського комітету оборони совєтських політичних в'язнів, одинадцять американських сенаторів та конгресменів звернулися до през. Ніксона з проханням, щоб він просив уряд СССР, щоб той допустив на суд над арештованими українськими діячами в Києві американських журналістів. Конґрес мени мотивують своє прохання тим, що на суді над американською муринкою А. Дейвіс в Каліфорнії був представник совєтського пресового аґенства ТАСС.

Sponsored by Youth Unity

$30,000 Cash Bingo

2 GAMES - $2,000 -- 6 GAMES - $1,000

2 Grand Prizes $10,000

1 FREE GAME — 2 Free Return Air Fares To
EUROPE (Value $736)
ASTRO TRAVEL SERVICE — 10019 - 103 Ave., Edmonton, Ph. 423-2351

— CONSOLATION PRIZES —

WED., JUNE 14, 1972 8p.m.

EDMONTON GARDENS

RESERVED SEATS $10.00 TICKETS AT

BOX OFFICE, McCAULEY PLAZA - Lower Mall — ALL WOODWARDS STORES — MIKES — HUB CIGAR — UKRAINIAN NEWS — KILLARNEY DRUGS — OLE'S PIPE SHOP — BEVERLY PHARMACY DANNY'S SERVICE STATION CO-OP STORE, Abee, Alberta — ED'S NEWS, Fort Sask., Alberta — GULF SERVICE, Calmar, Alberta — YACEY'S STORE, Thorhild, Alberta — MIKE'S BARBER SHOP, Lamont, Alberta — CORONA FRUIT, Vegreville, Alberta MIKE'S SHOE REPAIR, 4911 - 50 Ave., Camrose — JOHNNY'S CONFECTIONARY, Westlock, Alberta — A. KOTYSHYN, Two Hills, Alberta — CENTRAL MOTORS, Smoky Lake, Alberta — PETE'S GROCETERIA, Waskatenau, Alberta — LEN'S STORE, Holden, Alberta — SOLO STORE, Thorsby, Alberta.

Proceeds in Aid of Building Fund

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів знайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває свербіж і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше в усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Bio-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Bio-Дуне можна мати як мазь і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P. O. Box 156, EDMONTON

Всякі роботи біля хат та городів виконує совісно й солідно:
Patrick, Mike Construction
Designing, planting trees — shrubs — Seeding, sodding Residential and commercial lawn maintenance — Pruning trees — shrubs — hedges — Rotorilling — All concrete work, sidewalks, patios, driveways — Rockeries, yard cleanup.
TELEPHONE: 474-0598

PEOPLE'S DEP'T STORE
10326 - 82 Ave., Edmonton

Дозвід на продаж перед замкненням крамниці ч. 110.

Одяг для цілої родини, включно з одягом для робітників знаних фабрик найвищої якості.

Ціни дуже знижені.

Цього місяця все мусимо випродати.

Черевики, рукавиці, сорочки, штани та всякий інший одяг.

Прийдіть й переконаєтеся, що ви не йшли до нас даром.